

Šentjurske NOVICE

šentjurski lokalni časopis

letnik XII., št. 12

8. november 2005

cena: 300 SIT

649
Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

ABC PTIČJE GRIPE:
Se lahko prične na Šentjurskem?

STANE ZUPANC:
Upokojenci ne smejo rušiti države

REPORTAŽA S PREVORJA:
Guzajev pohod in martinovanje

NOGOMETNI USPEHI:
Šentjur jesenski prvak, Loka "melje"

Gostišče in prenočišča
☆☆☆
"Bohorč"

PESTRA PONUDBA MARTINOVH
JEDIL IN MOŠTA
VSE ZA PRIJETNA DRUŽENJA
Tel.: ++386 (0)3 746 14 30,
Mobile: ++386 (0)41 666 726

Bohorč, Mavčan s.p.
Dobena Krcovina 44, 3820 Šentjur pri Celju

AKVONIJ
Frane Zupanc, s.p., AKVONIJA
C. Kozjanskega odreda 12,
Sentjur, tel.: 03/ 749 16 00
TRGOVINA ZA RAZVAJANJE OBČUTKOV

**VAM ŽELI
LEP DAN!**
Arankiranje daril!

KAVA BAR

POŠTA

**Čaji kot jih še
ni bilo v Šentjurju**

Kava bar Pošta,
Tomaz Drobac s.p.,
Mestni trg 7, Sentjur

Zlata Majna s.p., Celj 44, Celje

hotel Lonta

**Okusna nedeljska kosila
Kavarna-novice ob kavi
Martinovanje
12. novembra**

Tel.: 03 746 12 50

VERBIS

Ljubljanska cesta 3
3230 Šentjur

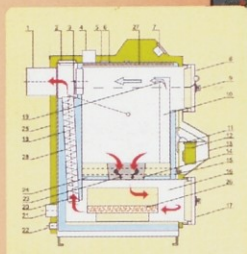
TRGOVINA
IN STORITVE
Slavko Verbič s.p.

tel.: 03 5741 222,
gsm: 041 742 456

www.verbis-sp.si; verbis@siol.net

BREZPLAČNA DOSTAVA KUPLENEGA BLAGA
GOTOVINSKI POPUSTI

PEČI NA TRDA GORIVA VIADRUS

OGREVANJE Z BIOMASO

**Vse artikule vam nudimo na
18 obrokov, brez obresti!**

BUDERUS LITOŽELEZNI KOTEL G115 BE

RADIATORJI VOGEL NOOT,
KORADO IN AKCIMAT

container

Container, d.o.o., proizvodno podjetje, Celje

Zaposlimo več novih sodelavcev za nedoločen čas s
poskusno dobo dveh mesecev na naslednjih
delovnih
mestih:

- tehnolog ali inženir varjenja (1)
- varilec (5)
- obdelovalec kovin (3)
- strugar (1)
- ključavničar (3)
- ličar (2)

Če ste delovni, vestni in želite postati naš novi
sodelavec v urejenem in ustvarjalnem okolju,
pošljite svojo vlogo v 15 dneh na naslov:

CONTAINER d.o.o.
– za kadrovske službe
Bežigrajska cesta 6
3000 Celje

▀ Izdelava in
predelava
zlatega
nakita

▀ Poročni
prstani

▀ Popravila
zlatega in
srebrnega
nakita

▀ Graviranje

▀ Prodaja vseh
vrst ur

Drofenikova 16,
tel.: 03 749 20 30
tel.: 03 579 40 49

V TRŽNO
PRODAJNEM
CENTRU ŠENTJUR

ZLATARSTVO
Milan Gajšek s.p.

Lep pozdrav s pokopališča

Zadnjič, tik pred dnevom mrtvih, sem bil nemalo presenečen, ko sem nekje zasledil, kaj vse ponuja največje slovensko pokopališče – ljubljanske Žale. Še posebej sem zazijal ob podatku, da je mogoče s Plečnikovih Žal preko posebnega infomata po elektronski pošti poslati razglednico ali kar svojo fotografijo. Ni kaj, komercializacija se dotika tako živih kot mrtvih.

Tabanalen primer je zgolj droben vzorec ekonomije, ki se vse bolj bohoti na slovenskih pokopališčih. V minulih tednih je nedvomno dosegla svoj vrhunec; večina cvetličarjev, svečarjev in ostalih trgovcev s »pokopališko robo« si nedvomno lahko mane roke. Letošnji podaljšani praznični vikend jim je šel še posebej na roke, saj so ljudje imeli še več časa za obhajanje matičnih in okoliških pokopališč. Prejšnjo nedeljo popoldne sem se malce sprehodil po Šentjurju; navadno so nedelje v mestu spokojne kot na pokopališču, a tokrat se je poznalo obsedeno stanje. Spokojna niso bila ne pokopališča ne glavni mestni punkti. Tako pred Resevno, železnino, na tržnici, pred Akvonijem, ... so bile postavljene stojnice z ikebanami in ostalim cvetjem. Kupcev se ni ravno trlo, toda vseeno so prodajalci imeli dovolj dela. Tudi na Pošti, v Žonti in Petelinčku je bila večina miz zasedenih, kar ni običajno za siceršnji nedeljski šentjurski utrip. Seveda, po obisku grobov se je potrebno tudi okrepčati ...

Cvetlično svečarsko bogatijo na samih pokopališčih je odveč opisovati. Slovenci naj bi na grobove v letu dni znosili med 20 in 30 milijoni sveč, kar po nekaterih podatkih pomeni največjo porabo na prebivalca na svetu. Naše sveče naj bi bile tudi najbolj »luksuzne«, saj so tiste v tujini na bolj preprosti oblikovni ravni. Da Slovenci veliko damo na zunanji videz, ni nič novega, kakor ni presenetljivo, da radi obdelujemo in kičimo svoje domove in vrtove. Če tovrsten vzorec projiciramo na pokopališča, je situacija popolnoma jasna.

Je res merilo pietete do umrlega to, koliko sveč bo gorelo na grobu in kako drago cvetje se bo dičilo naokoli? Najbrž se boste strinjali, da ni, ampak ... Ne, ne, nikakor si ne moremo privoščiti, da ne bi cel oktober sadili mačeh, drveli od vrtnarije

do vrtnarije, nakupovali sveče v akciji in se na 1. novembra dan pokazali po možnosti v novem kostimu ali plašču. Nenazadnje, 1. november je pravzaprav še edina priložnost, ko se je zares mogoče pokazati najširši možni javnosti, in zato je seveda potrebno ozaljšati tako grobove kot sebe.

Pravzaprav me čudi, da se pokopališka industrija ni še bolj razmahnila. Večja pokopališča seveda premorejo tudi kakšen gostinski obrat, pravzaprav je pred leti tudi na šentjurskem bila za vse svete parkirana prikolica, v kateri je deloval mobilni bife. Pokopališča večjih svetovnih mest so zaradi tam pokopanih znanih osebnosti tudi zelo dobro obiskane turistične točke, kakor so v nekdanjih komunističnih državah bili obljudeni različni mavzoleji in grobnice državnih poglavarjev. Spomnimo se samo Titove Hiše cvetja v Beogradu, ki pravzaprav med Slovenci znova dobiva status obvezne turistične trofeje ob obisku srbske prestolnice.

Na drugi strani v Sloveniji ni ravno v navadi, da bi se umrlim velikim rojakom množično poklanjali na njihovih grobovih. Recimo ljubljansko Navje, kjer je pokopano veliko slovenskih zgodovinskih osebnosti (Vodnik, Aškerc, Levstik, Jurčič, ...) je pogosto prej pijansko kot spominsko zbirališče. Tudi za grob Franceta Prešerna v Kranju bi težko rekli, da se nanj zgrinjajo množice. Nenazadnje, tudi na šentjurskem pokopališču sta grob skladateljev Ipavcev ali pa spominsko obeležje Franju Malgaju vse prej kot obljudena. Tu in tam se jih spomnijo šolarji in kakšna uradna delegacija, sicer pa lahko nemoteno počivajo v miru.

Nedvomno so tudi pokopališča naše ogledalo in zato se ne gre pretirano čuditi pojavu komercialnih vzorcev. V nekaj letih se bodo zagotovo tudi na šentjurskih pokopališčih pojavili svečemat, bankomat, infomat in še kakšni avtomati. In, mimogrede, ste vedeli, da na ljubljanskih Žalah razmišljajo, da bi pogrebne svečanosti prenašali tudi preko interneta? In da se s tem strinja 37% obiskovalcev njihove spletne strani ...

Luka Hvalc

Nedvomno so tudi pokopališča naše ogledalo in zato se ne gre pretirano čuditi pojavu komercialnih vzorcev. V nekaj letih se bodo zagotovo tudi na šentjurskih pokopališčih pojavili svečemat, bankomat, infomat in še kakšni avtomati.

Štirinajstdnevnik
Šentjurske novice izdaja:
Šentjurske novice d.o.o.,
Dušana Kvedra 11, Šentjur
Glavni in odgovorni urednik:
Luka Hvalc
Lektoriranje:
Eva Kovač
Postavitev in oblikovanje:
Jure Godler

Tisk:
Tiskarna Petrič, Slovenske Konjice
8,5% DDV je vračunan v ceno
Naslov uredništva:
Dušana Kvedra 11, pp 43, 3230 Šentjur
Telefon:
03 574 15 00, 031 635 293
E-pošta:
sentjurske.novice@siol.net
Transakcijski račun:
06000-0105036264
Naklada:
1000 kom
Naslednja številka:
22.11.2005
Časopis je vpisan v evidenco
javnih glasil, ki jo vodi Urad za informiranje,
pod zaporedno številko 1056

DAN SPOMINA NA PONIKVI

Živi ob dnevu mrtvih

Na borčevske spomenike počasi lega prah, grob Stanka Straška, 27-letnega fanta iz Boletine, ki je kot miličnik sredi Ljubljane izgubil življenje v kritični noči slovenskega osamosvajanja konec 1991, pa je še vedno sveža rana našega skupnega spomina. V petek, 28. oktobra, so se ponkovški šolarji, delegacija policistov in peščica krajanov Ponikve poklonili njegovemu spominu in spominu padlih borcev NOB.

Spominska slovesnost je imela več različnih razsežnosti, pomenskih in lokacijskih. Dogajanje se je začelo pred spomenikom borcem NOB, se nadaljevalo pri spomeniku padlim na pokopališču in končalo na grobu

vsebinskih govorov, le da je bil g. Zatlter tokrat morda le nekoliko preveč navijaški. Je morda govoril v imenu svoje stranke, Združene liste oziroma DS? Navzoči šolarji bi ga veliko bolj pozorno poslušali in si tudi kaj vtisnili v svojo

Stanka Straška. Nastop ponkovških šolarjev, čeprav osredotočen na padle borce NOB, je bil estetsko dodelan, toda ideološko preveč nevtralen. Osebnost sem pogrešal vsaj eno partizansko pesmico, recimo Počiva jezero v tihoti. Očitno sodobna šola tovrstne kulture več ne goji.

Dogajanju pred borčevskim spomenikom na pokopališču je dal odločujoč ton govor Staneta Zatlterja. Poskušal je biti aktualen, začel je z ekologijo, končal pa v stilu najresnejših opozoril, da so borci, kot vse kaže, »dali« svoja življenja zaman, ker gre vse počasi navzdol. Besedo »dali« sem namerno označil z narekovaji, ker se mi zdi preveč patetična in preveč sprenevedava. Nihče ne »da« kar tako svojega življenja, morda ga tvega, vedno pa mu ga nekdo nasilno vzame. Sem pristaž

zavest, če bi povedal kaj konkretnega iz svojega spomina tako o Stanku Strašku kot o padlih Ponkovljanih. Ali pa morda tovrstne vsebine res ne sodijo najbolj na spominske slovesnosti? Osebnost mislim, da so tudi takšne slovesnosti prava priložnost, da iz naše zgodovine izbrisemo lažno patetiko, ki ji sicer jemlje dobršno mero verodostojnosti. Morda je bil del ceremonijala na grobu Stanka Straška še najbolj učinkovit: kratek verz, polaganje cvetja in nemi častni pozdrav policijske delegacije ter nekaj trenutkov grobne tišine. Torej nekaj hipov, dovolj za čas za osebno doživetje življenja in smrti, toda odločno premalo za vrsto realnih odgovorov na vprašanja kako in zakaj ..., se je moralo tragično izteči njegovo mlado življenje.

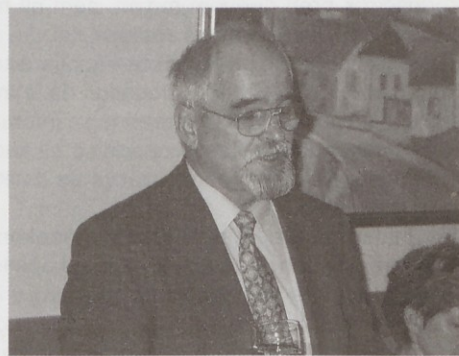
FK

BIVŠI POSLANCI

Malovrh do januarja še na račun davkoplačevalcev

V prejšnji številki ŠN smo raziskovali, kaj počneta naša nekdanja poslanca. Jurij Malovrh je omenil, da se pripravlja na pokoj, ki bi ga naj nastopil 9. januarja 2006. »Pozabil« pa je dodati, da bo do takrat še prejemal poslansko nadomestilo.

Znano je, da so nekdanji poslanci eno leto po izteku mandata upravičeni do prejemanja denarnega nadomestila, če si seveda prej ne najdejo nove zaposlitve. Med 27 takšnimi nekdanjimi parlamentarci sta bila tudi naša Marko Diaci in Jurij Malovrh. Konec oktobra je v javnost prišel podatek, da bodo štirje

bivši poslanci še nekaj časa prejemali denar davkoplačevalcev. Med njimi najdemo tudi Jurija Malovrha. Njemu v prid je odločila parlamentarno-volična komisija, ki se je oprla na 38. člen zakona o poslancih, po katerem lahko nekdanji poslanci, ki so tik pred upokojitvijo, prejemajo nadomestilo plače še največ eno leto oziroma do upokojitve.

No, Malovrh bo to možnost izkoristil do 9. januarja 2006, po poročanju tednika Mladina pa bo na mesec do takrat prejemal 953.078 tolarjev bruto. L.H.

Prehrajani dogodki

Smrt v ribniku

Policisti, potapljači, gasilci, konjeniki in občani so tri dni iskali Franca Tovornika iz Hotunja, ki je 28. oktobra odšel od doma. Sorodniki so sumili, da je storil samomor. Našli so ga 3. novembra v bližnjem ribniku. Okoliščine še preiskujejo.

Šentjurske plače vedno bolj zaostajajo

SURS oz. Statistični urad Republike Slovenije je objavil podatke o plačah, ki veljajo za letošnji avgust. Povprečna neto plača je v Sloveniji znašala 177.646 SIT (lani ob istem času 163.337 SIT). Dobjani so med 193 občinami s 177.499 tolarji uvrščeni na 28. mesto (lani so bili

ob istem času 29.). V občini Šentjur je povprečna neto plača znašala 155.390 SIT (lani 143.851), kar pomeni 132. mesto, kar je precej nižje od lanskega 118. Najnižje neto prejemke dobivajo zaposleni v občini Turnišče 96.437 SIT, najbogatejši pa so Cerkljani na Gorenjskem z 240.176 SIT. Če v okviru občine Šentjur pogledamo plače po panogah, so mejo 200 tisočakov presegle plače v izobraževanju in javni upravi, najslabše pa gre gradbenikom in lesarjem, ki so avgusta prejeli nekaj nad 110.000 tolarjev.

Iz Štor manj prahu

Minuli petek so v podjetju Štore steel ob prisotnosti ministrov Vizjaka in Podobnika namenu predali novo čistilno

napravo za zajem prahu v jeklarni. Projekt je vreden štiri milijone evrov.

Zlata plaketa v Žonto, šentjurske slaščičarke srebrne

Na gostinsko-turističnem zboru, ki je nedavno potekal v Portorožu, se je v znanju v 23 različnih kategorijah pomerilo nad tisoč udeležencev. Lep uspeh je dosegal Marko Pavčnik iz hotela Žonta, ki je v kategoriji razstava kulinarčnih izdelkov prejel najvišjo, zlato plaketo. Tekmovanja so se udeležile tudi dijakinje Šolskega centra Šentjur. Polona Simončič, Katja Božnik in Valerija Jug, ki se šolajo za slaščičarke, so pod mentorstvom Elizabete Paskav v svoji kategoriji prejele srebrno plaketo.

ANTIKORUPCIJSKA KOMISIJA

Dobjanska in šentjurski svetnik še vedno na Kosovem seznamu

Konec poletja smo poročali, da se je na seznamu Komisije za preprečevanje korupcije znašlo tudi nekaj funkcionarjev iz občin Šentjur in Dobje. Znova smo pogledali v »zloglasne« Kosove seznane in na njih še vedno našli dva občinska svetnika iz Dobja in enega iz Šentjurja. Minuli teden je sicer Ustavno sodišče zamrznilo ukrepe zoper vse funkcionarje.

Med 58 funkcionarji, ki so podali nepopolno prijavo o premoženjskem stanju, najdemo občinskega svetnika iz vrst SLS Martina Luskarja. Na seznamu tistih, ki sploh niso poročali o svojem premoženjskem stanju (takšnih je 77 funkcionarjev) pa sta še vedno občinska svetnika Dobja Jožef Uduč in Edvard Kovačič. Zanimivo pri dobjanskem primeru je, da je bil nazadnje na seznamu tudi svetnik David Salobir, ki pa se je očitno odzval pozivu Kosove komisije in tudi Občine Dobje. Uduč in Kovačič (tudi podžupan Dobja) pa se očitno kaj dosti ne ozirata na antikorupcijske zakone in najbrž že veselo čakata, da bo vlada odpravila Komisijo.

Komisija za preprečevanje korupcije je občinskim svetom sicer predlagala, da svetnike, ki ne spoštujejo 39. člena Zakona o preprečevanju korupcije, nemudoma razrešijo vseh dolžnosti v delovnih telesih občine in jih pozovejo k odstopu. Konec minulega tedna so omenjeni svetniki najbrž z veseljem pričakali začasno odločitev Ustavnega sodišča, ki mu je bil sporni člen dan v presojo ustavnosti. Končne odločitve še niso sprejeli, začasno pa so zamrznilo ukrepe. In sicer zato, ker je v tem tednu občinski svet v Medvodah imel namen odločiti o sankcijah zoper enega izmed svojih članov. Ta se je pritožil in Ustavno sodišče je do nadaljnjega zadržalo izvršitev predpisa.

Sicer je konec oktobra slovenski parlament z vladno večino in podporo SNS sprejel drugo obravnavo Zakona o nezdržljivosti opravljanja javne funkcije s pridobitno dejavnostjo, ki v enem izmed členov predvideva tudi ukinitve komisije za preprečevanje korupcije. Njene pristojnosti naj bi prevzel ustrezeni parlamentarni odbor.

Skratka, Kosov seznam bo bržkone tudi za dva dobjanska in šentjurskega svetnika kmalu le še spomin v njihovo politični karieri. Nadaljnji razvoj antikorupcijske zgodbe (tako slovenske kot šentjurske) in komentar boste lahko prebrali v naslednji številki ŠN.

L. H.

MESEC POŽARNE VARNOSTI

Akvonij je »gorel«

V petek, 29. oktobra, so šentjurski gasilci izvedli suho gasilsko vajo. Zakadilo se je kar originalno, v petih minutah sta bili na prizorišču »požara« dve gasilski ekipi, ki sta v naslednjih 10 minutah ažurno zaščitili okoliške zgradbe, predvsem plinsko postajo, »rešili« tri žrtve požarnih plinov ter seveda pogasili požar.

Takšen je vsaj bil scenarij, kako pa je vaja resnično uspela, je drugo vprašanje.

Danilo Matuš, vodja vaje: »Namen vaje je bil preveriti gasilsko funkcioniranje v trgovinskem centru, to je v gneči in v primeru, ko je potrebno gasiti v temi, notranjih prostorih s posebnimi tehničnimi sredstvi, koordinirati evakuacijo in podobno. Z vajo, ki je povsem uspela, sem zelo zadovoljen.«

Po oceni laičnih opazovalcev pa so si naši gasilci privoščili kar

nekaj opaznih spodrsrljajev. Na mesto »požara« so sicer prišli zelo hitro in lepo opremljeni, potem pa je začelo škripati. Objekta niso zavarovali, niso odstranili oziroma zaščitili množice, trojni napad, ki ga v tekmovalnih razmerah izvedejo v nekaj deset sekundah, se je tu raztegnil na predolge minute, vse je teklo bolj v stilu upočasnjenega videoposnetka. Iz »goreče« stavbe so kar hitro rešili »nezavestne poškodovance«, jim tudi takoj nudili prvo pomoč, ki pa ni bila najbolj na mestu: »zastupljenec«, ki so verjetno hlastali za kisikom, so obvezovali glave in ude ...

Vprašanje, če bi gasilska tehnika delovala dovolj operativno, pa je tako ostalo neodgovorjeno, ker je šlo za suho vajo. Ampak, če so strokovnjaki rekli, da je vaja uspela, jim pač moramo verjeti.

FK

Šentjur ni dovolj lep?

Turistična zveza Slovenije je končala z letošnjo akcijo »Moja dežela, lepa in gostoljubna«, kjer podeljujejo nagrade najbolje urejenim slovenskim krajem v različnih kategorijah. Šentjur je pred leti že dosegel nekaj dobrih uvrstitev, pa tudi vlaganje sredstev za ocvetličanje mesta naj bi bilo vsaj delno povezano z željo za čimboljšo uvrstitev v tem tekmovanju. S TZS so nam sporočili, da Šentjur na nacionalni ravni, ki sledi regijski, sploh ni bil predlagan za ocenjevanje, tako da se moramo zadovoljiti s tem, da je nagrado prejel vsaj Šentjurju po imenu sorodni gorenski Šenčur.

Do podobe KS preko spletne ankete?

Na spletni strani Občine Šentjur te dni poteka zanimiva anketa. Vprašanje se glasi: »Kakšna bi po vašem mnenju morala biti teritorialna urejenost mesta Šentjur, ki sedaj zajema KS Šentjur mesto in KS Šentjur okolica?«

Polovica od sicer le nekaj več od 20 respondentov bi rada videla "KS Šentjur mesto tako kot sedaj, KS Šentjur okolica pa razdeljena na več teritorialno zaokroženih krajevnih skupnosti." Ponujene možnosti so še »takšna kot sedaj«, »skupaj kot ena KS«, »celotno področje razdeljeno na več teritorialno zaokroženih enot« in »delitev celotnega področja glede na pripadnost k obema osnovnima šolama«.

Šentjurski zobki vedno boljši

Celjski ZZV izvaja koordinacijo mladinskega preventivnega zobozdravstva v 10 upravnih enotah v celjski regiji, kar pomeni, da pokriva tudi šentjursko mladino. Pred tridesetimi leti je bila prevalenca kariesa pri šolski mladini 100 %.

Pregledani 12-letni otroci iz šentjurske in dobjanske občine so imeli v preteklem šolskem letu povprečno 2,24 okvarjenega zoba, kar je boljše od povprečja oz. imajo bolj zdrave zobe le otroci iz Velenja in Brežic. Nekako podoben podatek velja pri merjenju odstotka otrok, ki imajo okvarjene zobe. Tudi tu so Šentjurčani in Dobjani tretji v regiji s 67,13 %, stanje pa se k sreči zadnja leta nenehno izboljšuje.

Šentjurski ABC ptičje gripe

O ptičji gripi vemo že skoraj vse – tudi to, da v resnici ne predstavlja resne grožnje našemu zdravju. Je že prav, da smo malce zaskrbljeni, resnično zaskrbljeni pa morajo biti le rejci perutnine in država kot celota, saj »klasična kokošja kuga«, kot smo včasih bolj preprosto imenovali to bolezen, lahko povzroči velikansko gospodarsko škodo. O tem, kaj pomeni ptičja gripa za Šentjur, smo poskušali zvedeti pri veterinarjih, zdravnikih, apotekarjih in rejcih.

Nekaj dejstev o ptičji gripi

»Kokošja kuga« je predvsem bolezen živali; Poznana je že skoraj 200 let in je že nekajkrat obšla zemeljsko oblo. Imeli smo jo, ali vsaj njej sorodno visoko kužno bolezen, tudi že v Šentjurju, in sicer leta 1968, le da se je takrat ljudje še nismo bali. Povzročitelj virus ptičje influence je zelo spremenljiv, povzroča lahko hude epidemije s stodontno smrtnostjo, ali pa le nepomembne »nahode«, ki ostanejo praktično brez posledic. Sedaj aktualen virus H5N1 je visoko patogen za perjad.

Ljudje zbolevalo le izjemoma; Res je, da se za perutnino patogeni soji virusa influence A prenašajo tudi na ljudi, toda v resnici le v izjemnih primerih, praviloma samo v primeru trajnejšega stika z obolelo perutnino. Koliko ljudi je bilo do sedaj že okuženih s sedaj aktualnim virusom H5N1, ni znano, prav gotovo pa jih je bilo veliko. V jugovzhodni Aziji, kjer je ptičja gripa množično razširjena med perutnino, ima kar okrog 10% vseh ljudi, ki delajo s perutnino, v krvi protitelesa za ta virus, kar pomeni, da so bili okuženi, a sploh niso klinično zboleli. 60 smrtnih žrtev, kolikor naj bi jih do sedaj terjala ptičja gripa, predstavlja verjetno zelo majhen odstotek in kaže na pretiran strah pred to boleznijo. Vsakoletna epidemija človeške gripe samo v Sloveniji položi v posteljo okrog 60.000 državljanov, koliko jih zaradi nje umre, sploh ne vemo, verjetno pa kar nekaj sto.

Ptičjo gripo prenašajo predvsem žive ptice; Za ptice so močno kužni vsi iztrebki bolnih živali. Teoretično 1 gram ptičjega iztrebka zadostuje za okužbo enega milijona ptic. Pri nas so »zunanjci« prenašalci virusa skoraj izključno divje ptice selivke, ki mnogokrat obolevajo v lažji obliki in so naravni rezervoar virusa. Okužbo od

ene jate do druge potem največkrat nehoti širi človek s premeščanjem živali, trgovino itd. Okužba človeka s kuhanim ali pečenim mesom bolane ptice je možna le izjemoma, ker je virus občutljiv na segrevanje. Nekaj možnosti za okužbo je med ravnanjem s svežim mesom, zlasti z vnašanjem kuživa z rokami na sluznice oči. V globoko zmrznjenem mesu virus lahko preživi tudi več mesecev.

Panika; Povzroča jo špekulacija, da se bo virus H5N1 »križal« z virusom človeške gripe in postal hudo prenosljiv s človeka na človeka. Kljub veliki spremenljivosti virusa se to v dosedanjih 50 letih, kolikor ga znanost opazuje, še ni zgodilo. Seveda je možno, da se to zgodi, še daleč več pa je možnosti, da do tega ne bo prišlo.

Imamo vse možnosti, da bomo prvi

Ukrep Veterinarske uprave RS, ki je najprej razglasil za ogroženega severni del občine med avtocesto in cesto Šentjur - Rogaška Slatina, kar pa je veljalo le en teden, nas je resno zbejal. Toda, le zakaj bi se šentjurske mestne kokoši, če jih sploh še kaj je, na desni stani Ulice Dušana Kvedra lepo svobodno sprehajale, tiste na levi pa bi morale v hlevski pripor, nam sicer niso razložili, verjetno pa je šlo za pragmatično odločitev, da je treba nekeje administrativno potegniti mejo proti področju, kjer so ptice selivke bolj pogoste. Ali pa naj bi domnevno vsaj bile. Vsekakor je dejstvo, da imamo Šentjurčani veliko možnosti, da nas ptičja gripa pripelje na časopisne naslovnice. Na območju občine je kar nekaj relativno velikih koncentracij perutnine (farma nesnic v Slivnici, brojlerije na Ponikvi ...), Slivniško jezero je glede vodnih ptic prav bogato, nekoč so ga celo nameravali razglasiti za

ornitološki rezervat, na Blagovni je kar cela serija ribnikov in mlakuž, kjer se zadržujejo jate divjih rac in drugih ptic, štokljina gnezda v središču Gorice, na Blagovni in tudi v središču Šentjurja pa dokazujejo, da se nas te selivke ne izogibajo. V epizotološkem smislu ni nepomembna železnica, ki kar na dolgo prečka našo občino in je v časih, ko so jo ljudje še bolj množično uporabljali, veljala za nevaren vir različnih kuživ.

In še pinože. Hvala bogu, zdaj jih še ni, če pa bodo prišle, bodo kljub temu, da jih njihova pot vodi s severa proti jugu, to je v nasprotni smeri širjenja kuge, lahko temeljito zagrenile življenje našim rejcem perutnine. V jati, kot smo jo imeli na obisku letos pozimi, bi se virus bliskovito razširil, v nekaj urah pa bi bilo z njihovimi iztrebki temeljito okuženo področje vse občine. Zelo verjetno tudi »hermetično« zaprte brojlerije ne bi vzdržale pritiska virusa.

Kaj pravijo živinozdravniki?

Gregor Bezenšek (direktor Veterinarstva d.o.o. Šentjur), koliko kljunov štejejo naše perutninske jate in ali so realno ogrožene?

Šentjurska perjad je realno ogrožena od ptičje gripe, saj spadamo med območja z izrazitim

tveganjem. Ker register za perjad še ni vzpostavljen, podatki o skupnem številu perjadi v občini Šentjur niso znani.

Katere preventivne ukrepe terenski veterinarji že izvajate?

Obveščamo in osveščamo rejce živali o bolezni, poteku in možnih preventivnih ukrepih.

Zakaj perutnine preventivno ne cepite?

V Sloveniji je cepljenje perutnine prepovedano, ker cepivo vsebuje virus, vsaka prisotnost virusa v krvi pa pomeni, da so živali pozitivne.

Imate veterinarji na razpolago zaščitna sredstva (maske ..., tamiflu)?

Po zagotovilih VURS-a so zaščitna sredstva za veterinarje zagotovljena, na Veterinarstvo Šentjur pa jih do sedaj še nismo prejeli.

Kaj pravijo zdravniki?

Marko Drešček (dr. med. iz ZD Šentjur), je v medicini že znan kakšen primer prenosa povzročitelja ptičje gripe s človeka na človeka?

Ne. Trenutno je znanih 9 različnih sojev virusa ptičje gripe, ki so dokazano okužili več kot 100 ljudi. Prenos iz človeka na človeka bi bil teoretično možen v štirih

primerih od omenjenih 100, vendar niti pri enem ni bil dokazan.

Kolikšna je verjetnost, da bo virus H5N1 izmenjal genetski material z virusom človeške gripe in postal kužen med ljudmi?

Ta verjetnost obstaja, trenutno je majhna, a se sorazmerno povečuje z večanjem števila okuženih ljudi z virusom ptičje gripe. Človek bi moral biti hkrati okužen z obema virusoma,

nato pa bi v procesu rekombinacije virusa morala izmenjati prave dele genetskega materiala. Več okuženih ljudi – več poskusov rekombinacije – večja verjetnost uspešnega novega seva virusa.

Katere preventivne ukrepe priporočate občanom?

Cepljenje proti navadni gripi, izogibanje daljšega tesnega stika z divjo perutnino, skrb za zdravo življenje, da bodo čimbolj odporni, in čim manj panike.

Kako ste v ZD Šentjur pripravljene na morebitno pandemijo ptičje gripe?

Ni vprašanje ZD Šentjur, vprašanje je država, Evropa, cel svet. Cepiva (še) ni, zdravila (zaenkrat) ni v zadostnih količinah. V primeru pandemije bo seveda mobilizirano vso zdravstveno osebje, ki bo pomagalo po najboljših močeh. Tako v ZD Šentjur kot povsod po svetu bo ukrepe koordinirala Svetovna zdravstvena organizacija.

Zakaj ni cepiva proti ptičji gripi pri ljudeh in kako dolgo lahko traja postopek priprave ustreznega cepiva?

Treba je imeti virus, ki ne mutira, ter iz njega pripraviti učinkovito cepivo, ki deluje. Najkrajše obdobje priprave cepiva je po ocenah nekaj mesecev, za virus HIV pa vemo,

Povprašali smo v obe šentjurski lekarni, kako je pri njih s skorjada že »zloglasnim«
zdravilom tamiflu. Povedali so nam, da tamifluga nimajo in ga tudi doslej niso imeli, imajo pa naročenega. V začetku »kampanje«
so ga ljudje še kar pogosto iskali, sedaj pa se je povpraševanje zmanjšalo.

da še danes nimamo cepiva. Poskuša se s 'slepim' cepivom, ki bi bilo najbolj podobno morebitnemu nevarnemu virusu. Dejstvo je, da bo uspešno cepivo možno pripraviti le po tem, ko bo okuženo dovolj veliko število ljudi, iz katerih bo izoliranih večina nevarnih sevov. Ali povedano drugače – učinkovito cepivo lahko najverjetneje pričakujemo šele nekaj mesecev po morebitni pandemiji.

Kaj pravijo naši živinorejci?

Ing. Tomo Rus (vodja farme nesnic v Slivnici), so vaše jate varne pred ptičjo gripo?

Pred vhodom v farmo in posamezne hleve so nameščene dezinfekcijske bariere, v objektu in zunaj njega vladajo ustrezne higienske razmere, omejen je stik z zunanjimi obiskovalci, živali pijejo neoporečno vodo in so krmljene z ustrežno krmno mešanico. Vsi zgoraj naštetih ukrepi so povsem običajni

in vsakodnevni v delovanju farme nesnic Slivnica. Posebno pozornost smo v preteklih dneh namenili izobraževanju zaposlenih na farmi v zvezi z značilnimi znaki pojava ptičje gripe.

Od kod vam grozi največja nevarnost okužbe?

Od reje živali, ki zgoraj naštetih ukrepov niso sposobne izvajati (manjše kmečke reje, neregistrirani rejci). Do okužbe lahko pride tudi z iztrebki okuženih živali, ki se lahko prenesejo v jato mehansko s čevlji, orodjem ter prevoznimi sredstvi.

Katere konkretne preventivne ukrepe že izvajate?

Poleg naštetih ukrepov smo zagotovili brezplačno cepljenje zaposlenih na farmi proti običajni gripi, spremlja se zdravstveno stanje zaposlenih na farmi, strokovni delavci farme se izobražujejo v delavnicah, ki jih organizira VURS, pripravljene so ukrepi ob morebitnem pojavu ptičje gripe v Sloveniji.

Vhod v slivniško farmo

Imate pripravljena zaščitna sredstva in zdravila za zaposlene?

Obveščeni smo, da ima država v blagovnih rezervah 2000 doz ustreznih zdravil, ki naj bi bila rezervirana za reje perutnine. Zaščitne obleke, ki jih je nabavil VURS, bodo razdeljena med zaposlene le ob pojavu bolezni.

In kako ukrepa država?

Z našo državo ni heca. Zvedeli smo, da je za epizootologijo na območje Šentjurja na celjski izpostavi Veterinarske uprave RS pristojna gospa Lea Kejžar, ki pa se z nami ni hotela niti pogovarjati. Ker ni za nič pristojna! Tudi za to ne, da bi povedala, zakaj je pravzaprav sploh pristojna in kaj sploh ve o ptičji gripi. Po najkrajši poti nas je vse prej kot vljudno odpravila in napotila v Ljubljano. Telefonske številke, upam, da ne kar same kmetijske ministrice, si nisem niti zapisal. Ker ministrica ali njena prva podrejena generalna direktorica VURS Čadonjičeva prav gotovo nimata pojma, če njuni operativci po Šentjurju res delajo tisto, kar sta jim naročili. Ob tako konspirativnem in centraliziranem boju proti kužnim boleznim bomo o ptičji gripi na lastnem dvorišču najbrž izvedeli iz Ljubljane – nekaj dni po tem, ko bo že vse mrtvo.

No, upajmo, da državni veterinarji niso tako prestrašeni, kot so se pokazali, in da vedo, kaj delajo.

KOMENTIRAMO

Ni vse v predpisih

Panika okrog ptičje gripe se umirja, kar je povsem v redu, ni pa v redu, da jo počasi izriva iz našezavestipretirano ravnodušje. Ptičja gripa ali klasična kokošja kuga ta hip resneje ljudi ne ogroža, prav gotovo pa predstavlja ekonomsko grožnjo našemu perutninarstvu. Zanimivo je, da nihče ne ve, koliko perutnine sploh je na območju upravne enote Šentjur, po približnih ocenah pa naj bi šlo kar za okrog 200.000 živali, od katerih je velika večina nameščena v hlevih intenzivne reje oziroma v »koncentracijskih taboriščih«, kot radi pretiravajo okoljevarstveniki. Število kokoši na kmečkih dvoriščih je skromno, morda gre le za tisoč živali, in v ekonomskem smislu o njih ne velja izgubljeni besed. Povsem drugačna je vloga kmečkih kokoši pri pojavu morebitne epizootije, ker so takorekoč v neposrednem stiku s »sumljivimi«
prostoživečimi pticami in ljudmi na drugi strani. Slednji so eden od najpomembnejših faktorjev širjenja skoraj sleherne živalske kužne bolezni. O tem, kako smo pripravljene na ptičjo gripo, bi se dalo razpravljati. O naši objektivni ogroženosti ni dvomov: Slivniško jezero z jatami divjih rac in trenutno medijsko najbolj aktualnimi labodi na eni strani, ter velike koncentracije perutnine v neposredni bližini in na Ponikvi na drugi. Farme naj bi bile »hermetično«
zaprte, torej relativno varne, toda v resnici to niso. Kar odločno potrjuje tudi primer širjenja ptičje gripe na farmah na Nizozemskem leta 2003. V farmo v Slivnici sem na primer vstopil brez težav, enako brez težav je skozi na stežaj odprta vrata in mimo dezinfekcijske bariere zapeljal tudi avtomobil s kranjsko registracijo. Petdeset metrov niže je sicer bila za zaklenjenimi vrati in napisom, da je vstop prepovedan, lepo postavljena dezinfekcijska bariera, v kateri sem si sam za vsak primer z notranje strani ograje »oprak«
čevlje, toda ne verjamem, da je tudi virus podobno discipliniran. Kako predpisane ukrepe izvajajo rejci po vaseh, nisem preverjal, zelo verjetno pa še bolj površno.

Tudi naše veterinarske in zdravstvene institucije me niso prepričale o svoji pripravljenosti na morebitni epizootijo oziroma pandemijo. Po izjavah njihovih predstavnikov sodeč je vse skupaj povsem na teoretični ravni oziroma na ravni odgovornosti državnih institucij, sami pa dejansko nimajo v rokah ničesar. Tudi zaščitnih mask in razvpitega tamifluga ne. Pa to ni očitek njim, v tem smislu je očitno zastavljena državna doktrina. Nam in njim preostane le upanje, da »dneva D«
ne bo oziroma da bo takrat vse »klapalo«.

FK

Franc Kovač

NOVI ŠENTJURSKI NOTAR MILAN GRASSELLI

Tarife so se nekoliko preveč znižale

Pred kratkim je začela veljati novela zakona o notariatu, ki je vpeljala številne novosti. Med drugim so se močno znižale cene notarskih storitev. Tudi o tem smo povprašali šentjurskega notarja Milana Grassellija, ki je bil na to mesto imenovan šele nedavno. Tudi zato je to bila dobra priložnost, da ga pobliže predstavimo Šentjurčanom.

Kdaj in zakaj ste se odločili za notarski poklic?

Za notarski poklic sem se odločil pred približno šestimi leti, ko sem nastopil delovno mesto namestnika pri notarju Antonu Rojcu v Celju. Sem diplomirani pravnik s pravosodnim izpitom, s 25 leti delovnih izkušenj na zahtevnih pravnih področjih. Odločil sem se zato, ker me to delo zelo veseli.

Kakšni so zahtevani pogoji, da nekdo lahko postane notar?

Pogoj je, da si diplomirani pravnik s pravosodnim izpitom, z najmanj petimi leti delovnih izkušenj na pravnem področju in najmanj enoletnim predhodnim delom pri notarju, odvetniku ali na sodišču. Po opravljenem javnem razpisu minister za pravosodje izbere ustreznega kandidata.

Veliko je bilo govora o noveli zakona, ki prinaša nekatere novosti. Zagotovila naj bi večjo varnost za državljane in pregledno delovanje notarjev. Pred kratkim so bile močno znižane tudi tarife. Ali mislite, da je novela bila potrebna?

Z določenega vidika je bila gotovo potrebna. Kar pa se tiče tarif, so se po mojem osebnem mnenju nekoliko preveč znižale, nekatere tudi za petdeset odstotkov.

Zakaj se vam to zdi sporno?

Zato, ker bo to vplivalo predvsem na notarje v manjših krajih, v večjih verjetno ne. Vendar glede samih finančnih učinkov je še prenašlo govoriti, ker je novela še prekratek čas v veljavi, tako da še nimamo izdelanih pravih primerjav.

Mislite, da prihaja od prevelikih razlik v

zaslužkih pri notarjih v Ljubljani in še v nekaterih večjih krajih kot pri notarjih v manjših krajih?

No, kar se tiče finančnih učinkov, je velika razlika, ali si notar v velikem kraju, na primer v Ljubljani, ali pa v malem kraju.

Ministrstvo odgovarja, da bodo nižje tarife spodbudile ljudi k večjim obiskom notarjev, tudi takrat, ko jim zakon tega ne nalaga.

Upam, da se bodo pričakovanja ministrstva uresničila in da se bodo stranke zaradi precejšnjega znižanja notarskih tarif in praktičnega izenačenja pri cenah za sestavo zasebnih listin in notarskih zapisov pogosteje odločale za obisk pri notarju, kot so se doslej, zlasti tudi v primerih, ko sicer sestava notarskega zapisa po zakonu ni predpisana kot obvezna.

Ali bi se odločili za notarski poklic, če bi vedeli za spremembo zakona?

Bi, pravzaprav sem se odločal ravno takrat, ko se je novela že pripravljala.

Kako komentirate številne afere, ki so pretresle Slovenijo na notarskem področju - zadeva Zbiljski gaj, Orion, domnevne nepravilnosti v Novem mestu in še bi lahko naštevali?

To zadevo težko komentiram, ker ne poznam dovolj vseh dejstev. Lahko rečem le, da še nikomur niso ničesar dokazali, prišlo še ni do nobene pravnomočne obsodbe. Postopki pred pristojnimi organi so še v teku.

Mediji so prvi reagirali na te probleme. Mislite, da so reagirali pravilno?

Mediji so reagirali tako, kakor reagirajo

vedno. Poročajo vedno tisto, kar je zanimivo, kar ljudi zanima. Vprašanje pa je, če so predstavili vsa dejstva. Vendar vsebine teh primerov ne poznam, tako da težko sodim.

Vrniva se nazaj na tarife. Na katerih področjih so se te najbolj znižale?

Precej so se znižale na področju nekaterih overitev, zlasti pri overitvah podpisov na zasebnih listinah tudi pri motornih vozilih, pri sestavljanju zasebnih listin in notarskih zapisov. Znižale so se več ali manj na vseh področjih notarskega dela.

Kakšna pa je razlika med overitvijo pogodbe pri notarju in notarsko listino?

Z overitvijo podpisa na zasebni listini (npr. pogodbi) notar potrjuje samo pristnost strankinega podpisa, vsebina tu ni zajeta. V tem primeru je javna listina samo overitvena klavzula. Notarski zapis pa je javna listina, ki se sestavi pri notarju in lahko ima ob soglasju strank tudi moč izvršilnega naslova. Stranke se ob sestavi notarskega zapisa seznanijo z dejstvi, s samo vsebino listine, opozorjene so na pravne posledice in eventualna tveganja in šele potem podpišejo listino.

Vendar je tarifa v tem primeru večja?

Tarifa za sestavo notarskih zapisov je po spremembi notarske tarife praktično enaka, vendar je z vidika pravne varnosti strank notarski zapis bolj priporočljiva oblika.

Vendar v primerih Zbiljskega gaja in Oriona oškodovancem ni kaj dosti pomagal notarski zapis.

Kakor sem že povedal, vsebino teh zadev premalo poznam. Odločitev o tem, ali je v omenjenih zadevah res prišlo do

kakšne napake s strani notarjev, raje prepustimo pristojnim organom, ki imajo tudi možnost vpogleda v kompletno dokumentacijo.

Zakaj ni dovoljena večja konkurenca pri notarjih? Zakaj smo v določenih primerih prisiljeni obiskati točno določenega notarja?

Konkurenca je vedno dobrodošla, vendar zakon o notariatu na primer pri vknjižbi potrošniških hipotekarnih pogodb in sporazumov o zavarovanju terjatev predpisuje krajevno pristojnost notarja. Če imate npr. nepremičnino, ki leži na območju Okrajnega sodišča v Šmarju pri Jelšah, potem lahko opravite postopek za vknjižbo hipoteke samo pri notarju v Šmarju pri Jelšah, ne pa na primer v Šentjurju ali Celju. Ravno z omenjeno določbo zakona se štiti notarje v manjših krajih. Sicer pa se stranka prosto odloča, katerega notarja bo izbrala.

Glede na to, da ste »pripravištvu«, če se tako izrazim, opravili pri notarju Rojcu, kako komentirate njegovo imenovanje za predsednika notarske zbornice?

Gospoda Rojca zelo cenim kot človeka in pravnega strokovnjaka. Ker tudi dobro pozna probleme notariata, sem mnenja, da je bila za to mesto izbrana prava oseba. Pričakujem, da bo uspešno zagovarjal interese notarjev, ne samo tistih iz večjih urbanih središč, ampak tudi tistih iz manjših krajev. Mislim tudi, da bo dober pogajalec v pogajanjih z Ministrstvom za pravosodje. Notarji upamo, da bo v pogajanjih z ministrstvom uspel pridobiti za notarje še kakšne dodatne pristojnosti, glede na to, da smo veliko pristojnosti že izgubili, prišlo je tudi do znižanja notarskih tarif.

Na koncu vas prosim, da mi zaupate še kaj iz vašega privatnega življenja.

Rodil sem se leta 1956 v Celju. Stanujem v bližini šentjurske občine – na Teharjah. Z ženo imava hčerko in sina, ki sta ravno v letih, ko se bosta morala odločiti, kaj bosta počela v življenju. Izgleda, da bo vsaj eden odšel po mojih stopinjah in vpisal študij prava.

Bi želeli še kaj povedati Šentjurčanom?

Upam, da bomo uspešno sodelovali, da bodo naše stranke zadovoljne.

Tem željam se pridružujemo tudi mi in upamo, da novi predsednik Notarske zbornice le ne bo predober pogajalec, zlasti v tistem delu, ki se tiče cen notarskih storitev.

Matija M.

E-KNJIŽNICA

Novi računalniki pred novimi prostori

V šentjurski knjižnici so v sredo, 26. oktobra, predali namenu nove računalnike, ki so knjižnico še bolj približali dosedanjim in potencialnim uporabnikom. Na oddelku za odrasle se dičijo štirje računalniki, na otroškem pa dva. Vsi so seveda povezani v medmrežje, uporabljajo pa svetovno najbolj razširjeni operacijski sistem.

Uporaba računalnikov je brezplačna, članstvo v knjižnici pa ni pogoj za rokovanje z njimi. Poleg računalnikov je sklopu 6,2 milijona tolarjev vredne investicije, ki sta jo financirala Ministrstvo za kulturo in Občina Šentjur (1,3 mio

SIT) in je praktično namenjena že za opremo novih prostorov, knjižnica pridobila še projektor, laserski tiskalnik, ki bo prav tako na voljo uporabnikom in tudi računalniški strežnik. Za uporabnike dobrodošla novica je, da bodo lahko

v knjižnici brezplačno dostopali do baze IUS-info in v znanstveno bazo EBSCO, kar bo zelo prav prišlo predvsem študentom.

Po kakšnem tednu delovanja so na skromni predaji v namen prisostvovali direktorica knjižnice Osetova, v imenu Občine sta prišla Methans Šarlahova in Peperko ter g. Rozina v imenu podjetja, ki je kot najugodnejši ponudnik izvedlo investicijo. Ga. Oset je kljub novopridobljenim »igračkam« predstavnik občinske oblasti prosila za še boljše pogoje za delo, kar ob stresanju stavbe v taktu mimovozečih cestnih križark ni izpadlo kot navadna floskula.

Z obstoječimi kapacitetami šentjurskih e-šol se tako Šentjur uvršča izjemno visoko v smislu števila javno dostopnih računalnikov. Drugače pa se je v kratkem obdobju realno že pokazalo, da bodo glavno breme nosili prav knjižnični računalniki. Upamo tudi, da bodo napovedi o programih računalniškega opismenjevanja vseh generacij izpeljani vsaj tu.

br

RAZVOJNA AGENCIJA KOZJANSKO

Vavčersko svetovanje in poslovne informacije

Razvojna agencija Kozjansko uvaja dve novi dejavnosti; začneta s programom vavčerskega svetovanja podjetjem iz občin Šentjur in Dobje, hkrati pa podjetnikom in ostalim zainteresiranim ponujajo informacije o razpisih, izobraževanjih in strokovnih srečanjih. Konec oktobra so svetovalkam osnovnih šol predstavili deficitarne poklice.

Program vavčerskega svetovanja, ki ga v Šentjurju izvajajo v sodelovanju z RA Sotla, ponuja usluge delujočim podjetjem in samostojnim podjetnikom ter brezposelnim osebam. »Delujoča podjetja dobijo subvencijo do 50% neto vrednosti upravičenih stroškov svetovanja, vendar največ do enega milijona tolarjev v obdobju trajanja pogodbe. Brezposelna oseba dobi subvencijo do 100% vrednosti upravičenih stroškov svetovanja in usposabljanja, vendar največ do višine dveh minimalnih mesečnih plač v obdobju trajanja pogodbe, pod pogojem, da se v roku šestih mesecev samozaposli,« je povedal Jure Raztočnik iz RA Kozjansko. Pogoj za vključitev v program je uvodni svetovalni intervju, na podlagi katerega se preveri kandidatova ustreznost in izberejo zanj zanimiva področja in kasneje tudi najprimernejšega svetovalca. Strošek svetovanja je 5900 SIT za splošno svetovanje in 7600 SIT za specialistično svetovanje. DDV ni vključen v ceno.

RA Kozjansko podjetnikom, podjetjem in drugim zainteresiranim nudijo informacije o razpisih, izobraževanjih, delavnicah, strokovnih srečanjih ... Interesenti lahko dobijo tudi vse potrebne informacije za ustanovitev podjetja, njegovo širjenje in zaposlovanje novih delavcev.

Novost je tudi Center za informiranje in poklicno svetovanje, katerega cilj je uporabnikom

zagotoviti informacije o izobraževanju, poklicih, usposabljanju in trgu dela. Konec oktobra so že pripravili predstavitev deficitarnih poklicev svetovalkam osnovnih šol. Jure Raztočnik: »Podžupan Artnak je predstavil občinski štipendijski sklad, ki podjetjem omogoča sofinanciranje štipendij, prav tako pa je sklad namenjen neposrednim štipendijam na področju razvoja podeželja in študiju v tujini. Sledili so ogledi podjetij Alpos, Štore Steel in Tajfun, kjer

Informacije o vavčerskem svetovanju in drugi ponudbi RA Kozjansko lahko dobite vsak dan med 7. in 15. uri na njihovem sedežu na Mestnem trgu 2 (stara občina), na telefonski številki 747-12-46 ali na elektronskem naslovu info@ra-kozjansko.si

imajo podobne probleme pri iskanju kadrov; na trgu dela namreč močno primanjkuje poklicev s področja obdelave kovin, strojništva, orodjarstva, mizarstva. Osnovne šole in podjetja bodo odslej skušala bolje sodelovati pri predstavljanju omenjenih poklicev osnovnošolcem.«

Zaključek predstavitve deficitarnih poklicev je potekal na Šolskem centru Šentjur, kjer so še posebej govorili o prizadevanjih za uvedbo gimnazijskega programa.

L. H.

KAJ DELAJO ŠENTJURSKE STRANKE

NSi-takoj na oblasti

(8. nadaljevanje)

NSi kot naslednica SKD

N.Si
Nova Slovenija
krščanska ljudska stranka

Če je NSi naslednica SKD – in glede na to, da ima v njej eno vodilnih vlog Lojze Peterle, ustanovitelj SKD in

njen dolgoletni predsednik, ni nobenih ovir za takšno sklepanje – potem je bil njen šentjurski start zelo slab. Na prejšnjih lokalnih volitvah se je dokopala do hudo skromnih dobrih 8% glasov in dveh mandatov v Občinskem svetu, kar je v primerjavi z ratingom nekdanje SKD (v najboljših časih celo okrog 30%) res zelo malo. Zlasti so bili kritični njeni izidi v bolj urbanih okoljih, na primer v samem Šentjurju 6,6%, na Ponikvi 6,9%, pa tudi v nekoliko bolj levičarski Loki 6,6%. Razlogov, zakaj mladi in politično neobremenjeni Drago Arzenšek ni uspel pridobiti več »krščanskih« volivcev, je več, vsaj trije so omembe vredni. Prvič, Drago Arzenšek je bil veliko službeno odsoten in ni imel dovolj časa za organizacijo stranke; drugič, ni izrazita politična osebnost; in tretjič, funkcioniral je kot podaljšana roka svoje politično bistveno bolj angažirane in profilirane matere Slavice, ki je šentjursko NSi naravnala v preveč pobožnjaško smer.

In vendarle takoj na oblasti

Da je šentjurska NSi prišla že kar v prvem poskusu na oblasti, je bolj posledica spleta naključij kot načrtnega dela. V občini se je namreč pripravljala tako imenovana protimalovrhova koalicija na čelu z LDS in SDS, ki pa je za svoj ustrezen imidž nujno potrebovala tudi »krščansko« volilno bazo. In NSi je bila za te cilje več kot primerna. Njej v dobro je delala tudi računica Jožeta Koržeta, predsednika SDS, ki si je zelo želel na oblast, toda se je zelo bal sam vstopiti v koalicijo s premočno LDS, ker bi izpadel kot levičar, kar mu tudi pod razno ni šlo v račun. Skupaj z NSi, s katero je bila SDS povezana že na državni ravni, pa je upal dobiti poleg krščansko usmerjenega županskega kandidata Tisla tudi večino v občinskem svetu. Njegova računica se ni povsem izšla: SDS in NSi skupaj nista dobili niti toliko mandatov v občinskem svetu kot LDS sama, in sta morali pristati na vodilno vlogo LDS oziroma podžupana Artnaka. Drago Arzenšek se je znašel na dokaj brezzobi podžupanski funkciji, njegova NSi pa presenetljivo podobno kot njena predhodnica SKD na državni ravni, kot »krščanski« figov list na podobi šentjurske »brezbožne« koalicije, ki je dejansko sesula oblast prejšnje res izrazito krščansko naravnane Malovrhove oblasti.

Se nadaljuje
F. K.

ŠENTJUR V ČASU

V Šentjurju manj težav

S poplavo ni občini Šentjur prizaneslo niti letos, čeprav so imeli v šentjurski občini veliko manjše težave kot v občinah po Sloveniji.

Vogljajna je za letošnji dan mrtvih poplavila 20 hektarov v Vrbnem, ogrožala dve hiši in mlin v Vrbnem, v Grobelnem in Stopčah pa je narasla Slomščica poplavila prav tako dve hiši. V blokkih šentjurske soseske Pešnica so morali za vsak primer premestiti stvari iz kletnih prostorov, ki bi jih lahko ogrozil bližnji, istoimenski potok.

Novi tednik, 5. 11. 1990

Kravca brez štal'ce

Ko na poti proti severu šentjurske občine zapustiš za sabo zadnje bloke, se pričnejo vrstiti kmetije. V Lokarjah je ena izmed njih last Jožeta Mastnaka, ki gospodari na 10 ha obdelovalne zemlje, nekaj je gozda, manjši del pa je zasajen z vinsko trto.

Na tistem koncu pravijo, da se v hlevu vidi, kakšen je gospodar. In Jože Mastnak lahko pokaže svoj hlev brez sramu vsakemu. Več kot 30 glav živine je v njem. Gneča je precejšnja, saj je prostor že zdavnaj pretesen za tolikšno število govedi. Jože Mastnak pravi, da so se ravnali po načelu: najprej kravica, potem pa štal'ca, sedaj pa se jim to maščuje. Že pred časom so se odločili, da bodo zgradili nov hlev, pa so se medtem pogoji kreditiranja tako zaostri, da bodo svoje želje težko uresničili.

Novi tednik, 14. 11. 1985

Delavci na tujem

V šentjurski občini si močno prizadevajo, da bi se iz začasnega dela na tujem vrnilo njihovi delavci. S širšo družbeno

akcijo, menijo v občini, je treba tej nalogi nameniti stalno skrb in skrbeti za postopno vračanje delavcev iz tujine in za njihovo zaposlovanje v domači občini.

Po zadnjem popisu, ki so ga v občini Šentjur naredili ob prvem polletju letos, sta na začasnem delu v tujini 502 delavca.

Njihova starost se giblje med 18 in 50 leti, kar pomeni, da so to še aktivni delavci, ki bi ob vrnitvi v domovino združevali delo še približno 20 do 25 let. Pri tem pa ne gre prezreti še enega pomembnega podatka. Poklici delavcev, ki so odšli po zaslužek na tuje, so v veliki meri prav tisti, za katere v šentjurski občini ugotavljajo, da so deficitarni.

Novi tednik, 13. 11. 1980

Tribuna komunistov v Šentjurju

Praznovanja v počastitev 50-letnice pisane partijske besede in 30-letnice osvoboditve so se končala v Šentjurju v preteklem tednu. V osnovnih šolah so pripravili razstavo partijskega tiska, tribuna komunistov šentjurske občine pa je pomenila zaključek slavnostnih praznovanj.

Svečan govor o nalogah članov ZK je imel sekretar ZKS Franc Šetinc, ki je najprej ugodno ocenil izvajanja komunistov šentjurske občine, ki so pri razpravi nakazali nekaj problemov in bili pri tem izredno kritični. Franc Šetinc pa je spregovoril o nalogah komunistov v sedanjem trenutku, pri tem pa je opozoril na vso potrebno čuječnost pred sovražnimi elementi, ki prihajajo na dan v različnih oblikah.

Novi tednik, 13. 11. 1975
spomine obuja Bogdan Rahten

PREJELI SMO

Krajevni odbor SDS tudi v Dramljah

Z ustanovitvijo krajevnega odbora v Dramljah je Občinski odbor SDS Šentjur sedaj prisoten v vseh KS severnega dela občine. Na ustanovnem sestanku je občinsko vodstvo SDS-a – predsednik Jože Korže in tajnik Ludvik Žafran – seznanilo prisotne s programom in delom stranke na državni in občinski ravni. Novi krajevni odbor bo vodil Martin Korže. Šentjurski demokrati so prepričani, da preko svojih odborov najlažje prihajajo do koristnih informacij o problemih kraja, velikokrat pa so prav člani odbora nepogrešljivi pri kreiranju dogajanj v svojem okolju.

Predsednik Krajevnega odbora SDS Martin Korže: »Lahko rečem, da se dandanes preko politike ureja veliko

stvari in je skorajda edini način, da probleme in želje krajanov Dramelj predstavimo na občinski ravni, in jih potem s podporo stranke tudi ugodno rešimo. Naš novoustanovljeni odbor mora sedaj pripraviti predloge, ki jih bomo preko stranke in KS vključili v občinski proračun 2007-2011. Krajanji imamo veliko manjših problemov, ki zapletajo naše življenje: nimamo bančnega avtomata, bencinske črpalke, želimo si boljše ponudbo trgovin, družabno življenje kraja ni najboljšo, poleg tega pa si bomo prizadevali za komunalno in prostorsko ureditev centra Dramelj. Nihče drug nam ne bo reševal naših problemov, sami Drameljčani moramo zavihati rokave.«

OO SDS Šentjur

v.i.p.

SCENA

Derbi Šentjur-Laško v dvorani Hruševac

Veter v laseh s Ponikve

Glej jo, Mari(j)o!

Pred Akvonijem

Nogice iz Laškega

Slivniško jezero

Romantična podoba ptičje gripe

Rap večer v Prostoru

Jo, jo, Jimmie! Kaj si res iz USA?

Guzajev pohod na Prevorju

Mirko st. s patentiranim "očohovalnikom!"

Požar v Akvoniju

Gori, ti pa kradeš!?

GUZAJEV POHOD IN MARTINOVANJE PO PREVORSKO

Po Guzajevih poteh mimo prijaznih ljudi do vinskih kleti

Še eno sobotno popoldne, ki pa ni bilo povsem običajno: »nakupovalno« za meščane ali »garaško« za vaščane. Pohodniška avantura, polna prijetnih klepetov in druženja ljudi iz različnih vetrov, z zabavnim zaključkom ob pesmi in rujni kapljici sredi kozjanskih gričev. Prevorsko »martinovanje« in Guzajev pohod sta prava izbira!

Preteklo soboto se je v organizaciji prevorskih planincev pred trgovino na Prevorju zbralo okoli 60 pohodnikov, ki so prišli iz Šentjurja, Celja, Štor in celo iz Ljubljane - seveda pa ni manjkalo domačinov in otrok. Pridružil se jim je tudi šentjurski župan Štefan Tisel s svojo soprogo.

Razbojnik se je klatil tod

Z zbirališča so se podali na štiriurno pohodniško pot, ki je vodila skozi različne vasi prevorske krajevne skupnosti: z Lopace preko Zgornjega Žegra v dolino reke Bistrice, od koder so se povzpeli na vrh Straške gorce in v mraku primaširali do cilja v Krivici, do Arzenškove domačije. Kot je v prevorskih logih v navadi, so domačini mimoidoče pričakali s pogrinkom jesenskih dobrot (s kostanj,

Guzaj se je pripeljal na vpregi in pozdravljal pohodnike

Guzajev pohod se v vinsko prireditev prelevi

Guzajeva pot se je zaključila na domačiji Albine in Petra Arzenška v Krivici, kjer se je prelevila v kulturno prireditev Grozdje – vino – pesem. Prevorski kulturniki so pohodnike in pridružene obiskovalce pričakali in pozdravili s kratkim kulturnim programom. Predsednica društva Mačkova je zbrane pozdravila, zadonela

je pesem prevorskih Ljudskih pevcev in terceta Domime ob spremljavi citrarke Jasmine. Vmes je Marija Frece povedala nekaj besed o prevorski avtohtoni skutini ali ocvirkovi »zafrački« in vinskih merah – v prevorjanščini. S pesmimi in recitali so navduševali prevorski osnovnošolci, Majda Rezec pa je prebrala svojo svežo stvaritev »o nebesih in pitju«.

Zahvalne besede Mirka Pajka so izdonele v med Prevorjani priljubljeni pesmi

Zgodovina prireditve Grozdje – vino – pesem

Zamisel se je rodila že pred osmimi leti, ko so člani KD Prevorje razmišljali, kako bi predstavili prevorsko kulturno dediščino, prevorska vina in svoj domači kraj. Tako so leta 1997 prvič pripravili prireditev Grozdje-vino-pesem v Arzenškovi gorci v Krivici, pri Jožetu in Jožici. Prireditev je dobivala nove razsežnosti. Leta 1999 se je iz vinske kleti preselila v prostore tedaj odprte nove šole na Prevorju in zaživela pod okriljem »Dobrot kmečkih žena«. Prevorski kulturniki so si zaželeli tudi malo pokukati izven meja svoje občine, zato so se napotili v Ormoške gorice, kjer so pokušali tamkajšnja vina in »gučali«. Leta 2003 se je prireditev vrnila v svoje rojstne loge in se združila z Guzajevim pohodom, ki ga prireja PD Prevorje. Predlani sta zaključek pohoda in prireditev potekala pri Tržanovih v Straški gorci, lani pa pri Špoljarjevih v Košnici.

Prevorski šolarji so nepogrešljivi

orehi, potico, kruhom in podobnim) ter, seveda, s kozarčkom domačega vina. To kozjansko gostoljubnost so pohodniki spoznavali celo pot - pri Užmahovih na Lopaci, Oprešnikovih v Žegru in predvsem pri Pajkovih v »Grabnu« (pri starših »prevorskega župana«), kjer jih je pričakala bogato obložena miza, na kateri so bili tudi domači ocvirki. Tu so se pohodniki okrepčali za nadaljnjo pot, in hkrati uživali ob petju in plesanju prevorskih osnovnošolcev. Nepričakovano jim je križal pot tudi razbojnik Guzaj, ki je obračunal s svojo izdajalko Klančarico. Tako ljubitelji narave in pohodništva niso le odkrivali skritih prevorskih kottičkov in občudovali slikovite kozjanske pokrajine, temveč so tudi spoznavali tamkajšnji način življenja ter prevorske navade in legende.

Pred veseljačenjem so za kulturo poskrbeli še prevorski Ljudski pevci

En hribček bom kupil ... Začelo se je veseljačenje ob kmečki hrani, pesmi, plesu, Arzenškovem moštu in vinu. Utrujeni pohodniki so komaj čakali, da zagrijejo v sveže pečeno »zafračko«, hrustljivo raco in druge kmečke dobrote, ki so se slastno nasmihale lačnim želodčkom. Ob raztegovanju mehov Venčeka, Jožeta in Ladija se je pravo rajanje šele začelo.

A. M.

ANKETA

Kam, Ipavčevi kulturni dnevi?

Ipavčevi kulturni dnevi so že tradicionalni, toda v vsebinskem smislu se še vedno iščejo. Ali naj gredo v smeri elitistične kulture, to je gostovanj priznanih (in dragih) ustvarjalcev, namenjenih ožjemu krogu poznavalcev, ali bolj v smeri zabave in predstavitve domače ustvarjalnosti. So preveč skoncentrirani na sam Šentjur ali bi morali prireditve organizirati po celi občini? Kaj nam Ipavčevi kulturni dnevi sploh pomenijo?

Jože Mastnak s Proseniškega:

Prireditve Ipavčevih kulturnih dnevov morajo biti locirane v Šentjurju, namenjene pa naj bodo vrhunskim tujim in domačim ustvarjalcem. Nisem za to, da se umetniška raven prireditev kakoroli znižuje in da v njih dobi prostor vsak, ki »ima čas«. Dovolj bi bile tri ali štiri prireditve, ki naj bi se zgodile v krajšem časovnem razmiku, morda v 14 dneh. O samem terminu bi veljalo razmisliti, lahko bi bile tudi spomladi

ali v jeseni, vsekakor pa naj bi se vse dogajalo v Ipavčevi hiši, ali še bolje, na vrtu Ipavčeve hiše. Ki bi ga že zdavnaj morali urediti.

O letošnjih prireditvah le to, da je bil večer Ipavčevih samospsevov odlična zamisel, da pa v okvir teh prireditev gotovo spada tudi predstavitev literarnega zbornika.

Špela Mlinarič s Pešnice:

Ipavčevi kulturni dnevi so za Šentjur in Šentjurčane zelo pomemben dogodek. Sama se jih ne udeležujem, ker takšne prireditve niso zadosti približane moji generaciji. Lahko bi naredili večje promocije ali pa mogoče kakšne zabavne delavnice za mlade, saj so po večini takšni dogodki interesantni le za starejše občinstvo. Lahko bi naredili kakšen koncert, kjer bi izvajali Ipavčeve pesmi na drugačen

način. Na primer v rock izvedbi. Zagotovo bi bil dobro obiskan.

Rado Palir iz Šentjurja:

Zganjati v Šentjurju elitizem bi bilo enako neodgovornodokrajanov, saj jih je večina vajena plavati pretežno v vodah ljubiteljske kulture, kot do financerja prireditev, na drugi strani pa bi bilo spuščanje na raven vaških gasilskih veseljc in veselih večerov samoponiževanje in pokop kulture. Drugo vodilo pri načrtovanju prireditev naj bi bilo uravnoteženost prikaza slovenskih in naših domačih glasbeno – poustvarjalnih kapacitet. Zadnji mini festival

samospevne ustvarjalnosti Ipavcev je bil zadetek v polno tako po vsebinski kot po izvajalski plati. Kar pa se tiče koncentracije prireditev v mestu Šentjur, sem mnenja, da razpolagamo v občini še z drugimi atraktivnimi lokacijami, na katerih bi premišljeno izbran program tudi lahko privabil širši avditorij (Planina, Ponikva, Dramlje, ...). Sam se identificiram z njimi in uživam, ko vidim, da se počasi, a vztrajno izkopavajo iz lokalne anonimnosti in brezličnosti in se utirjajo v tirnice slovenske kvalitete.

Metka Bevc iz Gorice pri Slivnici

Pozdravljam Ipavčeve kulturne dneve in festivala! Po mojem skromnem mnenju je v Šentjurju in okoliških krajih veliko priložnosti za vse ljubitelje kulture, tako da se vse prireditve človek že ne more udeležiti. Ponudba pa velikokrat ne doživi pravega odziva pri tistih, ki jim je namenjena. Je naš tempo življenja res tako hiter in stresen, da potrebujemo samo sprostitve in zabavo (v smislu dobro obiskanih koncertov narodno zabavne glasbe)?! Mislim, da ne. Treba je tudi kaj za dušo in nedavno odlično izvedeni Ipavčevi samospevi so bili prav to! Mogoče bi oba lokalna in regionalni časopis v času Ipavčevih dni z odlomki – anekdotami – iz življenja Ipavcev (literature dovolj – dr. Grdina!) le-te približali širšemu krogu bralcev (med katerimi

jih prav veliko ne zaide v ta ali oni kulturni hram). V šoli otroke zlahka motiviram za iskanje podatkov o slavni rojakih, na katere smo še premalo ponosni – pa ne samo prebivalci šentjurske občine – Slovenci nasploh. Koliko slovenskih mest se lahko pohvali s kar štirimi skladatelji?

Juška Kmecl iz Nove vasi:

Ipavčevi kulturni dnevi naj bi bili namenjeni vsem občanom, torej vsem prebivalcem Šentjurja in okolice. Pa vendar večkrat pozabijo, da med občane sodimo tudi mlajši, saj je večina prireditev zanimiva le za starejše. Da bi kulturni dnevi zares dobili svoj pomen in da bi bili bolj obiskani, bi verjetno morali spremeniti vsebino dogodkov in se bolj osredotočiti na zabavo občanov. Pogrešam

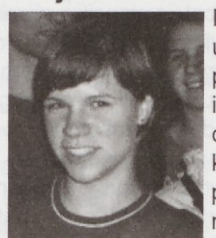
razne dogodke v Šentjurju, ki bi privabili mlajše generacije, razne koncerte, druženja, igre ... Nasploh je malo takšnih velikih dogodkov, kjer bi se lahko mlajši zbirali.

Matjaž Gračner iz Golobinjeka pri Planini:

Ipavčevi dnevi naj bodo kulturni dogodek za poznavalce in ljubitelje umetnosti, ki jih to zanima. Osrednja prireditve teh dnevov naj bo v Šentjurju, sicer pa bi se lahko dogajanje preselilo tudi v kakšen bližnji kraj. Ipavčevi dnevi navadnim ljudem in nepoznavalcem iz oddaljenih krajev občine ne pomenijo prav veliko, saj je to prireditve, ki je namenjena predvsem za Šentjurčane in bližnjo okolico.

Marjeta Pušnik s Planine:

Ipavčevi kulturni dnevi so po moje malo preveč usmerjeni v samo mesto Šentjur. Pa ne zaradi prireditev, temveč zaradi večje razpoznavnosti in dejanske reklame, bi morali "obkoliti" še ostale predele šentjurske občine. Morda tudi kraje izven občinskih meja. Glede samih prireditev bi lahko prepletli tuje ustvarjalce in naše domače umetnike in jim dodali kanček zabave in humorja. Poudarek bi vseeno moral

biti na naših ustvarjalcih, ki jih je v šentjurski občini res veliko. Po mojem mnenju bi lahko naredili en dan namenjen samo Ipavcem; tako bi njihova dela in življenje še bolj poudarili.

A.D., N.G., P.J., F.K.

**Center za naravno zdravljenje
in protibolečinsko terapijo**
Aškerčev trg 3,
3240 Šmarje pri Jelšah
tel.: 03/ 58 22 545,
ondina@email.si, www.ondina-ak.si

TOKRAT VAS NAGRAJUJEMO !!

Za vsak izgubljen kilogram ali centimeter
Vam podarimo **bon** v vrednosti **1.000,00 SIT!**
Medicinsko voden shujševalni anticelulitni program -
po katerem boste željeno težo in postavo tudi obdržali!

GOSTOVANJE V KOZJEM

10 let Terceta Domima

V soboto, 22. oktobra, je tercet Domima v Kozjem praznoval 10-letnico svojega delovanja, ki jo je obeležil s promocijo nove zgoščenke in kasete. Poleg gostiteljic so se na odru pojavili še drugi glasbeni gostje, med njimi Tereza Kesovija. Prireditev je povezoval Boris Kopitar.

Tretja kaset in zgoščenka

Tercet Domima že deseto leto nadaljuje tradicijo ljudskega petja na deželi. Sestavljajo ga Dorica Škoberne,

Najprej so se na odru predstavile gostiteljice, in sicer z njihovo uspešnico Mili moj kozjanski kraj, ki so jo zapele z basistom Miranom Jazbinškom.

Tercet Domima na slavnostnem koncertu

Mimica Rezec in Martina Zapušek, ime pa tercet nosi po začetnicah njihovih imen. Ob nastanku je tercet deloval v drugačni sestavi kot danes, saj je poleg Dorice in Mimice pela Majda Rezec, po štirih letih pa jo je zamenjala Martina. Pevke so letos posnele že tretjo kaseto in zgoščenko z naslovom Le pesem je tista. Prvo kaseto in zgoščenko z naslovom Mili moj kozjanski kraj so posnele leta 2001, na njej pa so sodelovale s citrarjem Marjanom Marinškom. Drugo, Prav lušno je na svet živeti, so posnele leto kasneje. Takrat so sodelovale s citrarko Cveto Bizjak ter instrumentalnim triom Francija Zemeta, Robija Piliha in Jožeta Udoviča. Pred dvema letoma se je tercetu pridružila Jasmina Levičar in z njo so posnele tretjo kaseto in zgoščenko, na kateri je dvanajst pesmi in videospot njihove uspešnice Mili moj kozjanski kraj.

Tereza navdušila občinstvo

Na začetku prireditve je nekoliko ponagajala elektrika, vendar je zagato uspešno rešil voditelj Boris Kopitar, ki je ta večer praznoval svoj 53. rojstni dan. Stopil je med občinstvo in ga zabaval do ponovnega začetka prireditve.

Tercet je na citre spremljala Jasmina Levičar, na violino pa Poljakinja Blanka Pozyczka. Poleg Domime so se na odru pojavili še drugi glasbeni gostje, med njimi ansambel Svetlin iz Moravč, Ansambel Toneta Rusa, ki je poslušalce navdušil s svojo uspešnico Zvon želja, Marko Pezdirc z Zlatimi muzikanti, tudi voditelj Boris Kopitar je imel nekaj glasbenih vložkov, atrakcija večera pa je bila zagotovo Tereza Kesovija. Tereza je poleg svojih uspešnic pela tudi slovenske narodne pesmi in se tako še bolj približala publiki, zapela pa je tudi skupaj z Domimo.

Plaz čestitk za Domimo

Na koncu so na oder pripeljali veliko torto, ob kateri so se zbrali nastopajoči in vsi glavni sponzorji. Številnim čestitkam in pohvalam se je ta večer pridružil tudi župan občine Kozje Dušan Andrej Kocman, hkrati pa izrazil veselje, da se je tercet desetletnico delovanja odločil praznovati ravno v Kozjem. Po mnenju Borisa Kopitarja Domima ima prihodnost, saj se loteva pesmi, ki so v teh krajih še žive.

Polonca Jazbinšek

KONCERT IN POTOPIS V ŠENTVIDU

Zarja poje in potuje

Zadnji oktobrski petek je Mešani pevski zbor Zarja iz Šentvida pri Planini prav tam priredil koncert, na katerem so se predstavili z osmimi pesmimi. Po končanem koncertu je sledil polurni potopis z njihovega potovanja po ZDA in Kanadi.

Zbor z raznolikim glasbenim repertoarjem

Glasbeni repertoar, ki se je oblikoval v letih delovanja zbora, je pester in raznolik, saj se zbor poleg ljudskih in ostalih pesmi loteva tudi črnskih duhovnih in sakralnih pesmi. Na petkovem koncertu so se tako predstavili z osmimi pesmimi, ki jih je zborovodja Matej Romih izbral iz njihovega repertoarja. Zbor ima za seboj kar nekaj gostovanj. Poleg različnih krajev po Sloveniji so leta 1999 na povabilo Izidorja Pečovnika – Dorija odpotovali v Berlin, februarja lani so obiskali rojake v Frankfurtu, avgusta letos pa so potovali po ZDA in Kanadi. Na svoja potovanja jih vežejo lepi spomini, vendar pa se je po njihovem mnenju bilo domov vedno lepo vrniti. Zato najbrž ni naključje, da so za konec petkovega koncerta izbrali ravno pesem Jakoba Razlage in Benjamina Ipavca Bodi zdrava domovina. Gre za pesem, ki jo izvajajo s štirimi solisti, in sicer Martino Zapušek, Marjeto Pušnik, Ludvikom Voukom in Primožem Kranjcem.

Zarja se ogreva za medobčinsko revijo v Laškem

Potopis o ZDA in Kanadi

Koncertu je sledil polurni potopis z njihove turneje po ZDA in Kanadi. Po besedah predsednika zbora Primoža Kranjca je sama priprava potopisa terjala zelo veliko dela, vendar pa ga veseli dejstvo, da lahko dogajanje s turneje predstavijo tudi javnosti. »S koncertom in potopisom, ki sta bila namenjena naši publiki, pa smo se želeli zahvaliti tudi vsem tistim, ki so nam pomagali, da je naša turneja sploh lahko uspela,« je še povedal Kranjc. Po petkovem večeru so se pevci v soboto zjutraj odpravili na intenzivne pevske vaje v Ormož, saj jih 3. decembra čaka sodelovanje na medobčinski reviji v Laškem, ki se ga želijo udeležiti pripravljeni.

Polonca Jazbinšek

NEW SWING QUARTET NA SLIVNICI

Njemu, ki 'ma nas rad

Na Slivnico so prišli, ker je gospod, katerega glas nam je po nastopu še dolgo odmeval, gospod Marjan Petan, enkrat poklical Marka Šramla in ponudil, da bi nekega dne zapeli. Kdo? New swing quartet. Zakaj? Ker imajo v teh krajih mnogo prijateljev. S kakšnim sporočilom? Z glasbo v papežev spomin.

In so prišli. Na sončno, toplo jesensko nedeljo, predzadnjo v mesecu oktobru,

New swing quartet v elementu

ob štirih popoldne v župnijsko cerkev na Slivnico. Cerkev je bila polna, na začetku z ljudmi. Ko so »spregovorili« oni, pa še s tistim, kar se samo čuti in kar se pozna po spreletavanju po vsem telesu, po kurji

koži in po občutku, ki ti veleva, da bi moral vstati in se skupaj z njimi zazibati v ritmičnih duhovnih glasbah.

V odmoru sta zapela dva cerkvena zbora, slivniški in urbanski, prvi s tihimi in ubranimi glasovi v spremljavi orgel cerkveno pesem, drugi pa posvetno pesem s posvetno spremljavo Med prijatelji. In bolj kot vse prej izrečene besede o pred pol leta preminulem papežu so v nas prebudile čustva uvodne besede v to pesem. Juretove besede, ki niso spregovorile imena nje, ki ji je bila pesem namenjena, a je bil spomin na pred dvema letoma preminulo Brigito Fidler naenkrat ves živ.

Koncert je trajal poldrugo uro, zadnjo besedo pa je zopet imel župnik – gostitelj, ki je domače in gostujoče pevce povabil na druženje v slivniško gostilno, vse ostale pa pospremil z besedami na temo: Kdor poje, slabo ne misli.

Nina Gradič

MEDOBČINSKA DELAVNICA

Likovniki od dalj in šir

Konec oktobra se je na medobmočni likovni delavnici zbralo 19 likovnikov s širšega celjskega območja. Likovno delavnico z obetajočim naslovom Preoblikovanje danosti v avtonomno likovno formo v organizaciji Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti iz Šentjurja je vodil akademski slikar Dušan Fister.

Udeleženci, med katerimi so bili tudi trije likovni ustvarjalci iz domačega društva likovnih ustvarjalcev, so razvijali svojo kreativnost z uporabo različnih tehnik in z različnimi materiali. Tako so slikali na papir, les, platno, na odslužena vrata pohišstva ... Pa to ni bilo le klasično slikanje z nanašanjem barv, temveč tudi drevesnih listov, vrvi, plastenk, blaga ipd.

Razstava njihovega tridnevnega ustvarjanja bo na ogled v Rogaški Slatini 16. novembra. In zakaj ne v Šentjurju? Ne zato, ker je bila to medobmočna likovna delavnica, ampak zato, ker Šentjur ne premore ustrezne likovne galerije.

N. G.

USPEŠEN GEOGRAF LUKA VLAOVIČ

Šentjurčan, ki veliko obeta

Ni prav dolgo nazaj, ko smo še brezskrbno poležavali na ležalniku, srkali limonado ter se nastavljali sončnim žarkom. Medtem ko so (smo) drugi lenarili, so nekateri že pridno gulili knjige in namesto limonade srkali znanje iz geografije. Med njimi je bil tudi Šentjurčan Luka Vlaovič, dijak zadnjega letnika 1. gimnazije v Celju, ki je na srednjeevropskem tekmovanju iz geografije, ki je letos poleti potekalo v Postojni, dosegel odlično drugo mesto kot posameznik, isto uvrstitev pa je s sotekmovalci dosegel v skupinskem tekmovanju.

Povej, kako se je pravzaprav vse začelo?

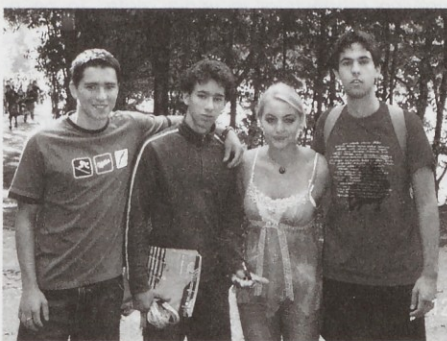
Udeležba na državnem tekmovanju iz geografije je požela velike uspehe, saj sem skupaj s sošolcema Gorazdom Bratužem in Markom Kekom osvojil naslov državnih prvakov in se tako uvrstil v nadaljnje tekmovanje, na mednarodno geografsko olimpijado. Potem smo prejeli na tone knjig in razne literature, ki smo jo morali predelati še za geografsko olimpijado.

Kako je pravzaprav geografijada potekala?

Prvi dan je bila na sporedu orientacija, kjer smo se morali orientirati s kompasom in zemljevidom. Drugi dan, ki se je vsem zdel najbolj sproščujoč, so sledili ogledi. Razkazali so nam slovensko obalo, Postojnsko jamo in podobno. To je bil tudi idealen trenutek, da smo navezali nova poznanstva iz tujine. Najbolj razburljiv pa je zagotovo bil tretji dan, saj so sledili pisni testi, ob katerih smo se potili posamezniki.

Kje, meniš, si prejel največ znanja iz geografije?

Gotovo se največ naučiš že v šoli, veliko napotkov nam je dala tudi naša mentorica Tamara Kolarič, ki nas je spodbujala pri vseh tekmovanjih in nas pridno zalagala z razno literaturo. Na letošnji geografijadi je bil največji poudarek prav na Evropski uniji, o kateri je toliko govora že zadnjih nekaj let, zato mi tema ni bila nova. Človek pa odnese

Luka Vlaovič (skrajno desno) s svojimi geografskimi kolegi

veliko tudi, če vidi stvari na lastne oči, zato mislim, da so k razgledanosti pripomogla tudi razna potovanja po Evropi. Letos poleti sem obiskal tudi Kanado, ki je naravnost

čudovita.

Kaj vse si odnesel od tekmovanja?

Hja, poleg priznanj bi rekel, da sem odnesel veliko izkušenj, veliko novega znanja iz geografije, novih poznanstev iz ostalih držav (Češka, Slovaška, Poljska, Hrvaška), sklenilo se je tudi veliko novih prijateljskih vezi. Naučili smo se timskega dela, zato upam, da bomo tudi prihodnje leto uspešni na državnem tekmovanju iz geografije, saj bo geografska olimpijada potekala v Avstraliji, ki je še nisem obiskal, pa bi jo prav rad.

Je kaj, kar bi mogoče spremenil pri geografijadi? Te je kaj motilo?

Pešala je že sama organizacija tekmovanja in nastanitve, saj smo živeli v centru šolskih in občinskih dejavnosti v Postojni. Pri tekmovalnem delu pa me ni nič motilo.

Za konec me še zanima, kako ste proslavili uspešne rezultate?

Nič posebnega. S sotekmovalci smo se odpravili na palačinke in si zaželi podobnih uspehov še naslednje leto.

A. D.

INTERVJU S PREDSEDNIKOM DRUŠTVA UPOKOJENCEV STANETOM ZUPANECM

Upokoјenci ne smemo biti tisti, ki bi rušili državo

Društvo upokoјencev Šentjur (v nadaljevanju DU) je s svojimi 1100 člani prav gotovo najmočnejše šentjursko društvo, pa ne le najmočnejše, temveč tudi najbolje organizirano. Ob 55-letnici ustanovitve društva, ki so jo slavnostno obeležili v začetku oktobra, smo se pogovarjali s predsednikom Stanetom Zupancem.

G. Zupanc, kakšne so značilnosti vašega društva?

Nič posebnega nismo, smo pa dobro organizirani. V vodstvu društva ter v raznih komisijah in odborih dela 23 izvoljenih funkcionarjev, okrog 30 jih dela po sekcijah, po vseh KS pa imamo tudi svoje poverjenike. Rekel bi, da je naša dejavnost dovolj razvejana, da lahko vsakemu od članov nekaj ponudimo. Število članov je nekoliko padlo, pred leti smo imel okrog 1500 članov, toda ker so se od nas odcepila društva na Blagovni, Planini, Dobju, Slivnici in Dramljah, je upad razumljiv. Želeli bi si, da bi združevali vsaj 50% upokoјencev, kar pomeni, da bi radi imeli na ravni šentjurskega društva okrog 1500 članov, na ravni UE v vseh društvih pa okrog 2000 članov. Natančnega števila upokoјencev niti ne poznamo, ocenjujemo pa, da nas je okrog 4000.

Kakšen je socialni oziroma ekonomski status šentjurskih upokoјencev?

O tem bi težko rekel kaj določenega, ker tovrstne statistike nimamo. Ker se upokoјujemo po državnih pravilih, kaj posebnega pri nas ne more biti. Razen tega, da so naše pokojnine verjetno za kakšnih 10% nižje od slovenskega povprečja, ker so bile tudi naše plače nižje.

Dobro se še spomnim »dogajanja upokoјencev« pred dobrega pol leta, ko ste po razburljivih in množičnih treh občnih zborih postali predsednik. Kako sedaj s polletne razdalje gledate na te dogodke? Kaj je na vodenju DU tako mikavnega, da je izzvalo tako burne akcije in reakcije? Je

šlo tudi za denar?

Vsega tistega cirkusa bi ne bilo, če bi prejšnje vodstvo spoštovalo določena pravila, kot so tajne volitve, več kandidatov, pobude članov itd. Šlo je za vsesplošno nezadovoljstvo, kar se je lepo pokazalo tudi na volitvah: v nove organe DU ni bil izvoljen niti en sam član z liste prejšnjega vodstva.

Ne, v vodenju DU ni nič atraktivnega, tudi denarja ni, le delo je in morda tudi nekaj časti. Nesoglasja so bila posledica predvsem občutka, da se ni delalo odprto in ne dovolj zagnano.

Še enkrat denar? Mar v društvu ni plačanih ljudi?

So, seveda so, bili so tudi prej, toda gre samo za dnevnico v višini 8000 SIT, do katere ima pravico organizator in vodja izleta. To pa ni denar, o katerem bi veljalo razpravljati. Na koncu leta se bomo na UO tudi pogovarjali o nagradi za predsednika, tajnico in blagajničarko, kar bo skupaj zneslo morda kakšnih 100 tisočakov.

Finančni plan društva letos znaša okrog 2 milijona, od tega polovico dobimo s članarino, okrog 800 tisočakov od sponzorjev – toda le letos, ko so nam ob 55-letnici radodarno pomagali s spominskimi trakovi na praporju in prispevki za bilten. Nekaj malega dobimo še iz občinskega proračuna (lani je to bilo 90.000 SIT). Skratka, kot lahko vidite, tudi če bi hoteli, ne bi imeli kje vzeti. Večino letošnjih sredstev bomo porabili za stroške praznovanja ob jubileju in za investicijsko vzdrževanje naših poslovnih prostorov.

Navašem občnem zboru sem imel občutek, da je takrat šlo za levičarski prevzem DU. Odkrito »rdeče« obarvano vodstvo vaše zveze, zlasti predsednik Gobec, ni nikoli skrival svojih levičarskih preferenc, pa tudi številni bivši partijski ljudje v sedanjem vodstvu DU, na primer Gazvoda, Štiglic, Zupanc, Golob ... v resnici kažejo na politično preorientacijo društva.

Gre zgolj za naključje. V načelu je DU apolitično in ne navijamo za nobeno stranko. Jaz sam se osebno počutim celo bolj desno usmerjenega. Vključili smo pač aktivne ljudi in

»V Občinskem svetu ima DeSUS enega svetnika, kar ne pomeni nič. Tudi ni opaziti, da bi se izven predvolilnega časa katerakoli stranka kaj zanimala za nas.«

tiste, ki so bili izvoljeni.

Kaj pa Desus?

Po imenu je res naša stranka, toda v resnici gre bolj za interesno združenje kot za politično stranko. Osebno sem prepričan, da na našem političnem prizorišču nima kaj iskati. A si predstavljate, kaj bi bilo, če bi vsi upokoјenci volili DeSUS in bi ta prevzel vlado? Država bi kaj hitro bankrotirala, ker bi morala protežirati upokoјence. Pravice in legitimne zahteve upokoјencev morajo zanimati vse stranke.

Že, že, toda na zelo različne načine. Kakšna so pravzaprav upokoјenska izhodišča pri delitvi bruto domačega proizvoda?

Upokoјenci ne smemo biti tisti, ki bi rušili državno ekonomijo, toda pokojnine bi le morali usklajevati tekoče in linearno s poviševanjem

plač. Pri čemer bi bilo potrebno nekaj socialnih korektivov; najvišje pokojnine bi morali nekoliko znižati na račun najnižjih. Po moje naj bi bilo razmerje največ 3 : 1 oziroma 300 tisoč proti 100 tisoč SIT.

Kaj pa vdovske pokojnine, ali ne posegajo v »pravičnost« pokojninskega sistema?

Da in ne. Če bi naša sociala funkcionirala, verjetno ne bi bile potrebne, toda danes je že tako, da so vdove res marsikdaj na robu preživetja in jim je potrebno pomagati.

Kaj je sedaj v DU drugače, kot je bilo v času predsednikovanja g. Šumeja?

Vse temeljne usmeritve so ostale nespremenjene, le nekaj več dejavnosti imamo, na primer balinanje, gobarjenje, sprehodi, letna srečanja, tudi več organiziranih izletov. Sedaj funkcioniramo bolj decentralizirano, naše dejavnosti so porazporejene na več akcij in na njih dela več ljudi. Resno tudi razmišljamo, da bi po vseh krajevnih skupnostih ustanovili koordinacijske odbore, ki bi tam vodili društveno dejavnost, po potrebi pa bi se lahko tudi razvili v samostojna društva. Praksa je namreč pokazala, da je nastanek novih društev praviloma vedno deloval spodbudno na upokojensko organiziranost, večja vključenost upokojencev v društva pa je eden od naših prvih ciljev.

Na tem mestu bom nekoliko nasilno vskočil v vaše razmišljanje z nasprotnimi argumenti. Sam namreč drugače razumevam prizadevanja upokojencev, ki se nekako prostovoljno izključujete iz aktivne družbe. Imate svoja društva, svojo stranko, interese, zabave, izlete, ste takorekoč drug svet. Kot črnci v Ameriki v času rasne diskriminacije. Včasih je bila starost spoštovana, danes je očitno samo še nekaj neprijetnega, kar je treba odriniti iz zavesti in izpred oči. Upokojenci, tako se mi zdi, pristajate na to delitev in tudi sami silite v ta svoj geto. Zakaj tako?

Zanimivo razmišljanje, ki tudi meni ni tuje. Toda realnost je drugačna, dejansko smo pristali nekje na obrobju življenja, kjer s samorganizirano poskušamo najti smisel svojega bivanja. Ne vem, zakaj je tako, toda izgleda, da je čas takšen in da se tu ne da nič narediti. Če ne bi imeli organiziranega svojega sveta, bi bili še bolj na obrobju in še bolj sami. Saj se na vse načine trudimo, da bi s svojimi aktivnostmi in prireditvami privabili aktivno generacijo, toda ne gre in ne gre.

Izzivi vašega predsednikovanja?

Nič posebnega ne bi mogel reči. Javnost dela, informiranje članov in vseh občanov, vsaj 50-odstotno zajejte upokojenske populacije v društvu, sprememba pravil, ki bodo zagotavljala sproščene odnose (tajne volitve, omejitve funkcij največ na dva mandata ...), morda tudi ustanovitev šentjurske zveze društev, vesel bi bil, če bi mi uspelo oddati v najem del naših poslovnih prostorov ...

Kaj pa tretja univerza?

Zaenkrat o tovrstni razširitvi dejavnosti še ne razmišljamo, predvsem zaradi pomanjkanja sredstev, načrtujemo pa več izobraževalnih aktivnosti (ročna dela, vezenje ...)

Kako bi rangirali največje probleme današnjih upokojencev?

Na prvo mesto bi brez oklevanja postavil psihološki pritisk ob upokojitvi. Gre za velik preskok iz aktivnega, koristnega življenja v anonimnost, da ne rečem odvečnost. Prav tu je pravo poslanstvo društev upokojencev. Na drugem mestu je sociala. Upokojenci smo praviloma socialno ogroženi, seveda ne vsi, toda večina pokojnik je delavskih in velikokrat je spodobno preživetje pod vprašajem. Kot tretje bi omenil zdravstveno varstvo. Absurdna je ideja, ki se je pojavila pred kratkim, da bi morali upokojenci plačevati višje prispevke

»Upokojenci ne smemo biti tisti, ki bi rušili državno ekonomijo, toda pokojnine bi le morali usklajevati tekoče in linearno s poviševanjem plač.«

za zdravstveno zavarovanje. Kje sta tu tako imenovana minulo delo in medgeneracijska solidarnost? Bolje bi bilo, da bi v vladi imeli ministra za zdravstvo namesto obrambnega.

Ste šentjurski upokojenci politično angažirani?

Organizirano zagotovo ne ali pa zelo slabo. V Občinskem svetu ima DeSUS enega svetnika, kar ne pomeni nič. Tudi ni opaziti, da bi se izven predvolilnega časa katerakoli stranka kaj zanimala za nas.

Kako pa ocenjujete šentjursko strankarsko sceno?

Kaj naj rečem. Stranke funkcionirajo več ali manj le na vodstveni ravni, z ljudmi pa nimajo pravega stika. So preveč zaprte, v njihovih vrstah ni prehodnosti, eni in isti ljudje so predolgo na položajih, zato prevečkrat delujejo ležerno. Kar je lahko tudi vir korupcije. Koalicija še nekako deluje, čeprav so v njej združena precejšnja nasprotja. Kar je morda celo dobro.

Kaj pa župan Tisel?

Pozna se, da je razdvojen na dve področji, ki vsako zase zahtevata celega človeka.

FK

POLICIJSKE CVETKE

Ne cigani, temveč Romi

Nekoč so bili cigani, ki so tu in tam ukradli kakšno kuro, da so kradli otroke, ni verjetno, ker so jih običajno sami imel preveč, toda so izumrli. Nasledili so jih gospodje Romi in gospe Rominje, ki se pripeljejo z Renaultom – laguno krške ali novomeške registracije in se za kure niti pod razno ne zmenijo. Niso pa imuni na tolarje. To je 20. oktobra sredi belega dopoldneva na svoji koži, pardon na žepu, spoznal 67-letni krajan s Tratne. Med prijaznim pogovorom s trojico tovrstnih osebkov mu je izginilo 180 tisočakov. Očitno jih je imel nalašč za takšne primere spravljene kar v žepu suknjiča. Teden dni kasneje je postopek varnega spravljanja denarja podobno demonstiral 73-letni vaščan iz Lutnja. Njegov prostovoljni prispevek za reševanje romske problematike je znašal 110 tisočakov.

Občanka iz Dobovca je na podoben način »oddala« 120 tisočakov.

Policisti obveščajo vse, ki jih tišči denar, naj ga imajo spravljenega lepo doma. Ali pa v trezorju SKB banke ...

Je smrečica posajena ...

Ekološka zavest je prodrla celo do našega Šibenika. Ko se je tam 21. oktobra zgodilo, da se je sosed s kosilnico zapletel v sosedov smrekov nasad, so slednjemu popustile vse vljudnostne »bremze«. Epilog: smrečice rastejo naprej, trije od četverice, vpletene v boj za varstvo naše naravne dediščine, pa so po nudenju prve zdravniške pomoči tudi že na nogah.

Ko vinček govori ...

... na Prevorju:

... se marsikaj zgodi, toda to, kar se je zgodilo 40-letnemu Prevorjanu, pa je le malo preveč. Najprej je nekoliko preglasno izražal ljubezen do svoje bivše sodelavke in ga je njen prijatelj enostavno prijavil policistom. Sicer je še uspel pravočasno »zdimiti«, toda kaj ko je malo kasneje, tavajoč z avtomobilom po Prevorju z neuslišano ljubezensko bolečino v prsih, padel v roke policijski patrulji. Maligani, neregistriran avto ter še voznja brez vozniškega dovoljenja ga bodo še za dodatnih 300 tisočakov oddaljili od njegove ljubezni.

... v Šentjurju:

Proti koncu napome noči čarovnic se je na high streetu našega mesta zapletlo 40-letnemu Šentjurčanu. Ni znal piskati na policijsko frulico, zdravnikov pa se tudi od nekdanji boji, zato sta ga policista izbezala iz avtomobila. Ker se še bolj kot policistov boji žene, brez avta nikakor ni smel priti domov. Za to njegovo fobijo sta očitno vedela tudi policista in sta ga dobre pol ure kasneje spet našla za volanom. Treznil se je v hladilniku v Šmarju.

... v Hruševcu pa kar trikrat:

25. oktobra zvečer je najprej zaropotal 58-letni Hruševljan, ker mu žena očitno slabo kuha in pere. V jutranjih urah štiri dni kasneje je prišlo do kolektivnega ravsanja v klubu B-52. Istega dne v večernih urah sta med seboj razčiščevala petdesetletna zakonca. Žena je iskala zdravniško pomoč v ZD, kar pomeni, da je imel prav mož.

FK

ŠENTJURSKE NOVICE ŠTIRINAJSTDNEVNIK

Na prodajnih mestih vsak drugi torek

Naslednja številka 22. novembra

POMEMBNI ŠENTJURČANI

Prof. Edvard Goršič

piše Rado Frece

(8. nadaljevanje)

Schwabov večer, ki sem ga opisal v prejšnjem nadaljevanju, je samo eden izmed mnogih izjemno zanimivih koncertov, ki jim je bil prof. Edvard Goršič, ne samo umetniški vodja in dirigent, ampak tudi pobudnik marsikaterega pomembnega kulturnega obeležja, avtor zamisli in duhovni oče vsebine, zaradi katere je takšen koncert ostal vedno v najlepšem spominu njegovih poslušalcev. Imel je vedno dosti izvirihih idej za sestavo glasbeno-umetniških programov. Imel je odličen občutek tudi za najprimernejši čas, izbor prostorov, v katerih so njegovi koncerti z zbori in večkrat še skupaj z drugimi orkestri ali glasbeniki zadovoljili pričakovanjem njim vedno hvaležnega občinstva. Seveda je moral za izvedbo takšnih izjemnih glasbenih prireditev navdušiti in prepričati še druge vodilne v zboru in tudi v ansamblih, s katerimi so potem skupaj izvedli koncert in s kvalitetnim izvajanjem raznovrstne lepe ter poslušalcem dopadljive glasbe naredili dogodek nepozaben.

Pod Goršičevim dirigentskim vodstvom je CPDruštvo največ sodelovalo s Celjskim godalnim orkestrom in s Celjskim plesnim orkestrom – Žabe. Za takšna sodelovanja je dirigent Goršič napisal priredbe izbranih skladb za zbor in orkester in še opravil druge pomembne uskladitve, potrebne za dobro izvedbo takšnih koncertov.

Zanimivi so bili koncerti CPDruštva in svoj čas tudi Mešanega zbora gimnazije Celje pod vodstvom Edvarda Goršiča, na katere so k sodelovanju povabili tudi druge glasbenike-soliste. S posebnimi priredbami za svojo spremljavo so zborovsko petje oplemenitili posamezni pianisti, orglarji, pihalci, trobilci in tudi bobnarji ter kitaristi.

Največje navdušenje med poslušalci pa je nastalo vedno takrat, kadar se je za klavir ob zboru usedel dirigent Edvard Goršič sam in petje svojih pevcev pospremil s ognjevitim in skladbi primernim čustvenim igranjem nanj. Ob takšni klavirski spremljavi je navdušena publika s svojim vztrajnim ploskanjem »naprosila« nastopajoče za ponovitev skladbe, pri čemer so bili poslušalci vedno uslišani. Takšno razburljivo vzdušje se je porajalo vedno tudi ob Goršičevem igranju na klavir in petju črnskih duhovnih pesmi. Zato ni čudno, da so bile dvorane vedno polne obiskovalcev vseh starosti in vseh stanov.

Edvard Goršič je imel, kot že rečeno, izreden smisel za izbiro koncertnega programa. Z zbori, ki jih je vodil, je imel vedno dovolj naštudiranih skladb, primernih za petje in nastope ob najrazličnejših priložnostih. Zaradi

pomanjkanja primernih akustičnih dvoran je s svojimi zbori rad nastopal pod cerkvenimi oboki, torej v cerkvah po vsej Sloveniji in katedralah v različnih državah Evrope, kjer je bilo to ne samo dovoljeno ampak celo zaželeno, seveda s tehtnimi glasbenimi programi. Takšni priložnosti

Tako veselo je Edvard Goršič leta 1997 praznoval svoj 60. rojstni dan skupaj s pevskimi prijatelji v celjskem Narodnem domu

se nobeden dober zborovodja ni odrekel rad, še posebno, ker si nekateri izmed njih na žalost v naši bližnji preteklosti takšnih nastopov v naši domovini niso upali prirediti. Edvard Goršič je s svojimi zbori nastopal že davno pred samoosvojitvijo Slovenije – še v prejšnjih tako imenovanih »svinčenih« časih. Njegova kariera je zaradi tega večkrat utrpela škodo ... Že davnega leta 1973 je z zborom CPDruštva izvedel koncert v cerkvi Sv. Roka v Šmarju, rojstnem kraju dveh znanih celjskih zborovodij, Kuneja in Vrežeta.

Leta 1983 je s šentjurskim Moškim zborom skladatelj Iv. Ipavec in Mešanim zborom CPDruštva izvedel odmeven koncert v farni cerkvi Sv. Jurija v Šentjurju. Udeležba tega koncerta je bila tako številna, da cerkveni prostori skoraj niso mogli sprejeti vseh poslušalcev pod streho. Sodeč po dolgih spontanah aplavzih in po izjavah mnogih so bili obiskovalci z lepim petjem očarani ter so odšli domov srečni, z nekim novim upanjem ... Dirigent tega koncerta Edvard Goršič pa je moral oditi naslednji dan k predsedniku medobčinskega partijskega komiteja v Celju na zagovor, kamor je bil poklican, o čemer bom še pisal.

Takšnih koncertov si v tistem času noben drug »civilni« celjski zbor ni upal prirediti, saj se je vsak dirigent kot tudi predsednik zbora, še posebej, če je imel kakšen drug pomemben položaj, bal za svojo kariero in »avreolo« potrebno zanj.

(se nadaljuje)

Viri: Edvard Goršič-CPD, Stoletna kronika.

PREJELI SMO

Podžupan Korže zavaja bralce ŠN?

V zadnji številki ŠN je bil objavljen obsežnejši intervju s podžupanom Koržetom, in sicer z naslovom Včasih je potrebno ubrati tudi bližnjico. Ne bom razpravljal o »ubiranju bližnjic« (čeprav bi morda bilo zanimivo) niti o »prebujanju zadnjega birokrata«. Zmotilo me je predvsem nekaj drugega. Med drugim je bilo tudi novinarjevo vprašanje glede njegovega vpliva na izbiranje novega vodstva LU Šentjur. Odgovoril je, da je bila po odločitvi sveta zavoda njegova hči Jelka Godec najustreznejši kandidat. Ali res? Nič ni pojasnil, zakaj. Ima od vseh ustreznih kandidatov najvišjo stopnjo izobrazbe? Nima! Ima največ delovnih izkušenj s področja osnovnega, srednjega šolstva in izobraževanja odraslih? Nima! Ima morda najvišji učiteljski naziv? Nima! Morda licenco za višješolskega predavatelja? Nima! Ima poznanstva s šentjurskima osnovnima šolama, celjskimi srednjimi in višjimi šolami, ki so potencialni sodelavci šentjurske LU? Nima! Ima najboljši program dela LU? Nima (sploh ga ni priložila, samo malenkostno ga je omenila v viziji razvoja LU)! Kaj torej ima? Očeta, ki je predsednik stranke SDS in hkrati podžupan. Bo glede na ta dejstva g. Korže lahko še naprej trdil, da pri izbiri ni imel nobene vloge?

Najhujše pride v nadaljevanju odgovora. Očitke, da kdo drug ne bi dobil »zelene luči« šolskega ministra, zavrača z utemeljitvijo, da minister o predlaganem kandidatu izda samo nezavezujoče mnenje in ne sme zavrniti imenovanja. Ali g. Korže kot podžupan ne ve, kakšne predpise sprejema šentjurska občinska oblast, katere vrh predstavlja? Že v prejšnji številki ŠN sem opisal, kako si je ta oblast krčevito prizadevala, da je po sedaj veljavnem Odloku o ustanovitvi javnega zavoda Ljudska univerza Občine Šentjur potrebno za imenovanje direktorja LU še soglasje(!) ministra. In ne neobvezujoče mnenje, kot trdi g. Korže. Soglasje je namreč obvezujoče in je ključni dejavnik imenovanja direktorja (očitno je končno odločanje ministra nekomu zelo pogodu). Če pa g. Korže to ve, potem preprosto zavaja bralce ŠN. Kakor koli, ne eno in ne drugo mu ne bi bilo v čast. Sicer pa, so čast, resnica in znanje v naši družbi sploh še kaj vredni?

Vinko Frece

Skavti v Prlekiji

V soboto, 22. oktobra, so se šentjurski skavti odpravili na celodnevni izlet. Končni cilj je bil vseskozi skrivnost. Vedeli so samo, da jih bo pot vodila v glavo slovenske kure – Prlekijo.

Med potjo so imeli postanke, kjer so si ogledali veliko znamenitosti. Najprej so se ustavili v Ormožu, kjer so se srečali s tamkajšnjimi skavtskimi prijatelji, ki so jih popeljali na kratko orientacijsko popotovanje

Skavtski krog tudi v Prlekiji

po mestu, nato pa so obiskali ormoško vinsko klet. Nadalje jih je pot vodila skozi Ljutomer v Malo Nedeljo, skozi katero poteka tudi vinsko turistična cesta.

V Mali Nedelji so imeli skavtske obljube in prehode. Prehod je obred, pri katerem se skavti iz mlajše skupine pridružijo starejšim skavtom. Začetek skavtskega leta, obljube in prehode so proslavili tako kot najbolje znajo – s hrano, petjem in igro.

Skupne aktivnosti steg povezujejo in razvijajo nova prijateljstva, stara pa obnovijo, zato so, ko so se zvečer vračali proti domu, sklenili, da se v deželo veselih ljudi znova vrnejo.

P. V.

Lovšin »strašil« na noč čarovnic

Klub mladih Planina je zadnjo novembrsko soboto v Šentvidu pri Planini priredil noč čarovnic z gostom Perom Lovšinom in predskupino Legalo kriminalo. Publika je bila navdušena tako nad ambientom v dvorani kot nad obema glasbenima nastopoma.

Z nočjo čarovnic Klumpovci vsako leto v Šentvidu otvorijo novo dvoransko koncertno sezono, ki se konča nekje v mesecu marcu oziroma aprilu. Na sezono se zvrsti približno šest koncertov. Skupina Legalo Kriminalo je Klumpovcem dobro poznana, saj je julija letos gostovala na Klumpanju na Planini. Sestavljajo jo štirje člani, in sicer Robert Dobrinšek, Igor Grofelnik, Mitja Zagoričnik in Simon Cukjati, ki igra tudi v Lovšinovem bendu. Lovšin, ki je svojo glasbeno pot začel s Pankrti, nato pa preko Sokolov prišel do solo kariere, je bil s samim vzdušjem ter organizacijo v Šentvidu zelo zadovoljen. Po

sobotnem navdušenju se v Šentvid namerava vrniti prihodnje leto, ko bo predstavljal svojo novo ploščo.

Da je noč čarovnic uspela, so prepričani tudi Klumpovci. Po besedah Iztoka Senice, člana Klumpa, so z obiskom v soboto zadovoljni, saj so se koncerta poleg lokalne publike udeležili tudi obiskovalci iz drugih krajev, malo več ljudi pa so pogrešali iz šentjurskega konca. Letos se bosta v Šentvidu zvrstila še dva koncerta. 26. novembra prirejajo koncert trenutno najbrž najboljše slovenske rock'n'roll skupine Hic et nunc. V Šentvid bo kot njihov gost prišel tudi svetovno slavni Chis Eckmann, sicer član kulturne ameriške zasedbe Walkabouts. V prednovoletni histeriji bodo klumpovci ubrali še nekoliko drugačne viže; gostili bodo Zorka iz ansambla Frajkinclari.

Polonca Jazbinšek

Šentjurski hiphoperji ostali doma

V seriji najrazličnejše žanrsko obarvanih dogodkov, ki jih prireja Študentski klub mladih Šentjur, je bil zadnjo oktobrsko soboto kulturnodomski »Prostor« namenjen raperskim ritmom. Za ponovitev podobnega lanskega dogodka je poskrbel naj šentjurski raper Gregor Pintar oz. Pinty G, ki je v Šentjur pripeljal ustvarjalce iz združenja Hip-Hop Generation, kot se imenujejo.

Po raperski navadi se vsi poimenujejo z ustreznimi nadimki, tako da tam niso bili Tinčeki in Tončeki, ampak Ice Heart, Nemir, Prepevedani, Scream, 7-inko, C.Dog, Mičo MC, MC Grom, ... Tovrstna subkultura v Šentjuru nekako ni doma, čeprav Pinty G

Pinty G (desno) z rap kolegom v akciji

splah ni edini, ki se trudi na tem področju. To se je poznalo tudi v dogajanju. Šentjurske publike ni bilo ravno v izobilju, tako da so večer številčno rešili gostujoči obiskovalci. Kljub temu se prava žurka ni razvila, čeprav so fantje v mikrofone bruhalih rime in stihe kot za stavo, še največ navijačev pa je imel prav Pinty G, ki je bil s svojimi hlačami z velikim napisom lastnega vzdevka dokaj nezgredljiv. Kot posebni gost prireditve je bil napovedan tudi košarkar Alpos Kemoplasta, okrepitev iz ZDA, Jimmie Hunt, ki je med mladino požel precej zanimanja.

Pinty G je o prireditvi povedal: »Z dogodkom

sem več ali manj zadovoljen. Čeprav poznam dosti Šentjurčanov, ki poslušajo to

P ... Pinty pove vsem, kar jim gre
I ... In včasih tudi to, kar se ne sme
N ... Noben mi ne bo pameti solil
T ... Ti pa boš tepen, če boš težil
Y ... You don't know who you fuckin' with

G ... Gotta admit, you like my shit

zvrst glasbe in so tudi napovedali prihod, jih žal ni bilo veliko. Sam bom vztrajal pri tem početju in napovedujem reprizo.« Skupaj s Hip-Hop Generation bo Pinty G repal 25. novembra v Mladinskem centru Celje, do konca leta pa naj bi na plano prišel tudi njihov kompilacijski plošček. Več o Pintyju in ekipi je na voljo na spletnem mestu <http://www.hiphopgeneration.net>.

Br

Nemci zopet v Prostoru

Če sodimo po obisku ponedeljkovega minikoncerta, ki ga je v Prostoru organiziral Študentski klub mladih Šentjur, bo praznovanja uvoženih praznikov zelo težko izkoreniniti. Dijaška sekcija je kulisarnico združnega doma ustrezno strašljivo opremila, vendar se vseeno nihče od obiskovalcev ni odločil namesto vsakdanje maske nadeti čarovniške.

Med tremi napovedanimi skupinami so začeli Žalčani HIV, ki so preigrali nekaj znanih rokerskih viž in očitno povsem zadovoljili četo svojih spremljevalcev. Nekaj podobnega so počeli celjski In a Maze, ki so premgli nekaj avtorskih del, ki so jih izvajali v nekoliko trši maniri, kar je bil v pričakovanju gostov iz Garmisch-Partenkirchna pravi uvod.

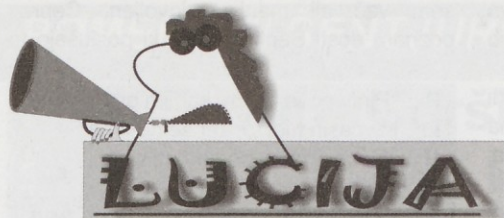
Višek večera so bili seveda Bavarci Noopinion,

Nemški gostje in Prostorov "duh"

ki so Prostor počastili s koncertom že pred sedmimi meseci. Kar trije od štirih članov benda so medtem spremenili svoje pričeške, kar pa ni vplivalo na njihovo dobro predstavo, ki so jo primerno začinili s komuniciranjem s publiko. Prisotni so v ritmih punkrocka s sramežljivimi hardcore primesmi izvedli celo nekaj razmetavanja in en stranske-stopnice-skok-med-ljudstvo.

br

Lepo je, da smo še živi

Začela bom zelo resno: dan mrtvih že od nekdaj doživljam kot dan živih. In to sploh ni tako slabo. Ko sonček sije, kar se zadnja leta na začetku novembra kar redno dogaja, in v družbi sorodnikov bolj radostno kot zamorjeno tavam med z rožami zasutimi gomilami, izpod katerih se valijo spomini – ne boste verjeli, pretežno lepi – začutim pristno veselje do življenja.

Glede tega sem čisto drugačna od ponkovškega postkomunista Staneta, ki so mu med govorom na borčevskem grobišču iz dna srca privrele pristne grenke tožbe nad krivicami razsajajoče demokracije in nekontrolirano razraščajočega se damjansizma. Ga čisto razumem, tudi mene je po neuspešni sedemnajsti prošnji za službo popadel takšen neobvladljiv bes, da sem se mu takoj pripravljena za štiri leta pridružiti v hosti. Če misli resno?

Veste, prav načrtno sem začela tako resno to svojo reportažico; da boste vedeli, da Lucija ni le fičfirička, ki veliko vidi in še več popljuje, temveč ima tudi svoj filozofski jaz. Nekaj podobnega kot ga ima na primer tudi naš podžupan s Ponikve, ki je iz izključno filozofskega prepričanja, da je zgodovino treba ohranjati, dal odstraniti spominske plošče s stare ponkovške šole in lepo po koščkih zložiti na trato pred farno cerkvijo. Da imajo nekaj od njih tudi bogaboječi ljudje. Ter vidijo, kako on osebno gor jemlje svoja landsmana Slomška in Kocena, za katera se res ne spodobi, da bi visela na stari šolski podrtiji. In še to, o groza, v družbi sramotne table o nezgodovinskem trenutku ustanavljanja ponkovške partijske celice. Zdaj vse tri table še enakopravno ležijo na faroški trati, toda z eno razliko, da je tista partijska spodaj na tleh in skrita. Ko pa bodo spet obešene na bogvekaterem zidu, partijske pač ne bo več zraven – toliko jajc pa naš Joža že ima, da loči zgodovino od farse. Razen če bi se zgodilo po kakšnem čudežu, ki ga pa tokrat žal nikakor ne bi mogli pripisati blaženemu Slomšku, da bi na naslednjih občinskih volitvah zmagal v koaliciji z bivšimi komunisti in eldeesovci, kar bi bil več kot opravičljiv razlog za tehtno redefiniranje ponkovške zgodovine. In tudi za inštalacijo tiste table – če bo do takrat še vzdržala težo Slomška in Kocena. Kar pa je že predmet ideologije, na kar se ravno ne spoznam najbolje, a toliko le vem, da le politični kverulanti lahko škodoželjno čivkajo, da gre za nepotizem (Lepo vas prosim, kakšen izraz! Pa saj nismo v svinčenih časih Popita in raznih njegovih izmov!), ker je požrtvovalno dal v službo skupnosti oziroma Ljudske univerze svoje lastne gene, ki edini lahko ustrezno dvignejo intelektualni nivo te ustanove. Ker pa gospoda podžupana zadnje čase ni videti v cerkvi, da o spovednici niti ne govorim, se močno bojim, da je nekoliko pogansko nastrojena tudi njegova ljubljena Jelka, in se zna zgoditi, da z več kot nujnim strokovnim preimenovanjem Ljudske univerze v Slomškovo vseučilišče ne bo nič.

Zagotovo pa bodo vzdržali naši šentjurski gasilci. Sem jih zadnjič občudovala, kako so z andarhtjo gasili Akvonija, kar je tudi absolutno prav. Brez veze je brezglavo hiteti v ogenj, ker nesreča še tako kmalu pride sama od sebe. Pa tudi sicer, trgovin imamo v Šentjurju vrh glave dovolj in ena manj ali več se sploh ne bi poznala. Pri gasilcih pa še kako, še zlasti na tekmovanjih in veselicah. Pa tako lepo jih je gledati, kako po dva strumno držita na namišljeni grozni ogenj naravnano prazno šprico, uspešno braneč naše premoženje pred uničenjem, pri čemer sta izjemno racionalna, saj ne porabita niti kozarca vode, pa še uniforma in čelada ostaneta čisti kot solza.

Te dni, ko že ves svet zaradi ptičje gripe gleda postrani sleherni ptico, me že ves čas skrbi, kako bodo naši sosede Dobjani ubranili

pred njo svojega slavčka. Da bi ga umaknili z grba oziroma zaprli v pokrito kletko, kot zahteva naša prva veterinarica Vida, ni šans. Dobjanski slavček, pa za rešetkami? Za kaj takega ni le potreben kompliciran postopek pred dobjanskim občinskim svetom, temveč gre tudi za tradicijo in čast. Tega slednjega se zelo zaveda župan Franci, ki je menda prav zato že poslal mater županjo v Ljubljano k Janši, da bi zrihtala dovoljenje za izjemno cepljenje in rešila, kar se rešiti da. Če je zrihtala občino, ni vrag, da ne bi staknila tudi eno dozo cepiva. In ko bo že tam, to pa je moj dobronamerni namig, naj nabavi tudi nekaj doz strupa za voluharje, kajti tozadevna problematika, vsaj sodeč po uvodniku v sosednjem časopisu, bi utegnila povzročiti lakoto pri ogroženi gospej in hudo resen poseg v njeno identiteto.

Z identiteto imajo nekaj teoretičnih težav tudi naši občinski svetniški žogobarcarji, ki po naših lokalnih igriščih pod taktirko podžupana Koržeta uspešno skrbijo za pozitivni imidž občinskega sveta. Toda res le teoretičnih, kajti povsem se strinjam, da je v ekipo občinskih svetnikov treba vključevati tudi bodoče svetnike in tu pa tam tudi kakšnega mladca, ki se na fusbalo res spozna. Dobro ime občinskega najvišjega oblastnega organa, če pozabimo na župana, je pač vrednota, ki jo kruta resničnost nikoli ne sme ogrožati.

Pa na svidenje čez 14 dni!

Vaša Lucija

JANKO NARAT-JENKI

Mladi občinski in krajevni svetniki

Če hočeš tu poveljevat, moraš obvezno mladinec postat, potem imaš vse karte v rokah, moč, spoštovanje in oblast. Ko pokličeš ena-ena-tri, se pripeljejo kifeljci, ki ti napišejo položnico in preberejo obtožnico. Potem se vsi kitajca delajo, kdo je poklical murijo, ampak mi bomo zvohal vse in unič'! prisklednike, ki imajo se za bogece in pomembne svetnike, v resnici pa otroci so, ki hoč'jo 'met komando vso. Mlade učijo pit', kadit' in kako do gnarja pri't', brez malo truda in vesti prid'mo na džojnt čisto vsi. Zakaj bi delal in garal, saj je sponzorjev, ki bi še dal', sam plakate napišemo, muzikanti pa že špilajo. Sobo imamo zrihtano, zato ga lahka žingamo, do ranih zgodnjih jutranjih ur, dokler bo trajal tale žur. Ko prid'mo zjutri ven na plan, ni nas niti malo sram, tud' če smo p'jan', pokozlan', mi smo bodočnost svetla vam.

www.Sentjur.info
ŠENTJURSKÉ
AKTUALNOSTI

V Portorožu se je konec oktobra odvijal **52. GTZ (Gostinsko turistični zbor)**, kjer so se za prestižno lovoriko potegovali gostinci iz vse Slovenije. Med njimi je bila tudi ekipa kuharjev iz hotela Žonta.

Piše: Petra Žagar

DOBRE GOSTINCE IMAMO

Gostinsko turistični zbor je najbolj cenjeno tekmovanje na področju gostinstva v Sloveniji in dobiti na takšnem tekmovanju zlato medaljo, je vse prej kot lahko. Letos je svoje znanje v kulinariki želela pokazati tudi ekipa iz hotela Žonta, katerim je, sploh glede na to, da so se tekmovanja udeležili prvič, uspel podvig, ki ga realno gledano niso pričakovali.

Šokiral celo komisijo

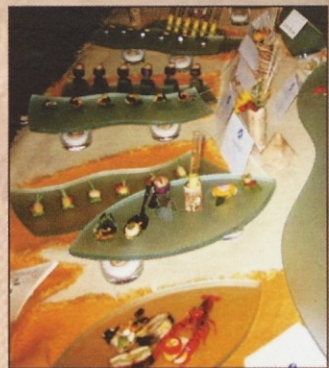
Marko Pavčnik, vodja a la carte v hotelu Žonta, šele 25-letni kuhar, je tekmoval v kategoriji A, kjer je pripravil finger food za šest oseb, ploščo za osem oseb in restavracijsko jed za

dve osebi in presenetil celo strokovno komisijo. Za svoj izdelek je namreč prejel zlato medaljo, katero sta letos prejela le še dva kuharja v Sloveniji. Komisija je ocenjevala izvirnost, dodelanost detajlov, modne smernice, način serviranja, dekoracijo, izbor jedi, primernost kombinacije, težavnost priprave.

Prepoznavni po vsej Sloveniji

Kar dva »Žontina« kuharja pa sta se predstavila tudi v tekmovanju zlati kuhar. Jed po naročilu (a la carte) pripravljajo kuharji pred komisijo, iz-

delana pa mora biti v pol ure. Marko Pavčnik je za srno v hrustljavi skorjici, ješprenovo kašo z lisičkami in rozinami prejel srebrno medaljo, Katja Bohorč pa je za rep morske žabe z radičevo omako in sipino rižoto prejela bronasto medaljo. V hotelu Žonta so s temi prestižnimi priznanji zagotovo potrdili, da znajo delati zelo dobro, po svojih odlični kulinariki pa so zdaj prepoznavni po vsej Sloveniji. »V celotnem kolektivu smo zelo zadovoljni. To je lepo priznanje za dosedanje delo ter velika spodbuda, da svojo odličnost ohranimo tudi v prihodnosti,« je za Novice povedal Zoran Podkoritnik, vodja hotela Žonta.

Zlata medalja za Markovo vrhunsko ustvarjanje.

Marko Pavčnik je s srnico priskrbel srebrno medaljo.

Oglasno sporočilo

KUHARSKI KOTIČEK

Martinovi namigi

Spet je tu sv. Martin, ki seveda prinaša martinovanje. Mislim, da je ta dan vedno bolj čisljan. Zakaj pa ne? Če praznujemo dan čarovnic, pa valentinovo, je prav, da ne prezremo martinovanja, saj je to naš star praznik, star običaj. Kako ga bomo praznovali? Z gosko in z vsem, kar spada zraven? Raje ne. Dajmo letos pripraviti kaj bolj inovativnega.

Martinova pica

Za eno pico potrebujemo 15 do 20 dag moke. Mi bomo pripravili testo iz 1 kg moke. V nekaj žlicah mlačne vode zdobimo en zavitek kvasa (4 do 5 dag), dodamo eno žlico sladkorja in malo moke. Počakajmo, da je kvas vzhajen, nakar ga dodamo moki. Dodamo še sol, nekaj žlic olja, malo origana in mlačne vode po potrebi.

Ko je testo vzhajano, ga razvaljamo na prst debelo in položimo na pekač. Testo z vilicami večkrat prebodemo, premažemo s kečapom in obložimo z rezinami pečene gosi. Po vrhu položimo še nariban ali na rezine narezan sir. Dobro je, da tako pripravljeno pico pred peko pustimo še nekaj časa, da počasi vzhaja. Pico pečemo pri 200 stopinjah 15 do 20 minut,

toliko, da rahlo porumeni.

Martinovo pico lahko pripravimo tudi tako, da koristno uporabimo ostanke pečenke ali pečeno perutnino.

Svinjska pečenka s štruklji

Za tiste, ki niste najbolj navdušeni nad picami, priporočam zanimivo varianto pečenke. Vzamemo 1 do 1,5 kg svinjine (rebra, pleče, stegno), ga natremo s soljo, česnom, poprom in kumino. Na dno pekača lahko damo nekaj sesekljanih kosti, nanje položimo pripravljeno meso, ga prelijemo z ogreto maščobo in dodamo še narezano čebulo, korenje, peteršilj, zeleno in lovorjev list. Prelijemo še z malo tople vode (še boljše z juho) in pečemo, da se meso zmehča. Vmes večkrat polijemo s sokom. Pripravimo še smetanov podmet (1 dl kisle smetane in 1 žlica moke), ga dodamo k mesu in pustimo, da še nekaj minut vre, nakar omako precedimo, še boljše pa je, če jo zmiksamo in prelijemo po narezani pečenki. Za prilogo ponudimo štruklje.

In s čim bomo večerjo zalili? Seveda z moštom! Tako dolgo pač, dokler ga še bomo imeli ...

Cveta Hus

VAROVANCI VDC ŠENTJUR NA ABILYMPIADI

Odlični Irena in Jožica

V petek 21. in v soboto 22. oktobra je v Radovljici potekala IV. abilympiada Slovenije. Udeležilo se je preko dvesto tekmovalcev in njihovih mentorjev iz celotne Slovenije. Šentjurske barve sta odlično branili Irena Krajnc in Jožica Drač.

Beseda Abilympiada je angleškega izvora in je sestavljena iz besedne zveze »olympic of abilities«, kar pomeni olimpiada spretnosti, zmožnosti, sposobnosti. Gre za prireditev tekmovalnega značaja, na kateri sodelujejo ljudje z motnjo v duševnem in telesnem razvoju. Prireditve so se udeležili tudi varovanci Varstveno delovnega centra Šentjur iz enot Šentjur in Slovenske Konjice.

V petek so vse udeležence na Linhartovem trgu v Radovljici pozdravili predstavniki občine ter Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve. Tekmovanja so se pričela v soboto, večina pa jih je potekala na Srednji gostinski šoli v Radovljici.

Tekmovalci so se merili v različnih spretnostih in znanjih, kot so pletenje, vezenje, strojno šivanje, obdelava lesa, priprava narezka, krasitev torte, priprava aranžmaja iz suhega cvetja, izdelava uporabnih predmetov iz odpadnega materiala, izdelava plakata, oblikovanje glin, slikanje na svilo in fotografiranje na prostem.

Abilympiade v Radovljici so se udeležili tudi varovanci VDC Šentjur iz enot Šentjur in Slovenske Konjice. Barve Šentjurja sta uspešno zastopali Irena Krajnc, ki se je s tekmicami pomerila v pletenju, ter Jožica Drač, ki je tekmovala v pripravi narezka. Kljub močni konkurenci sta na koncu zasedli odlični drugo in tretje mesto.

MV

SUPER PONUDBA ZIMSKIH AVTOPLAŠČEV

IZKORISTITE UGODNE CENE IN KUPITE PNEVMATIKE ŽE ZDAJI!

GAMIX
GUMI

kormoran

Sava

kleber

BFGoodrich

MICHELIN

Cene so z DDV

Vozilo je opremljeno z zimsko opremo, če so vse 4 pnevmatike zimske M+S z globino najmanj 3 mm ali vse 4 letne pnevmatike z nameščenimi verigami, ko se sneg oprijema cestišča.

Delovni čas: 7 - 18 ure sobota 7-12 ure

20
LET

PROTECT SERVIS

Gaberšek Milan z.p.

ŠENTJUR

03 746 1100

ŠMARJE

03 819 0240

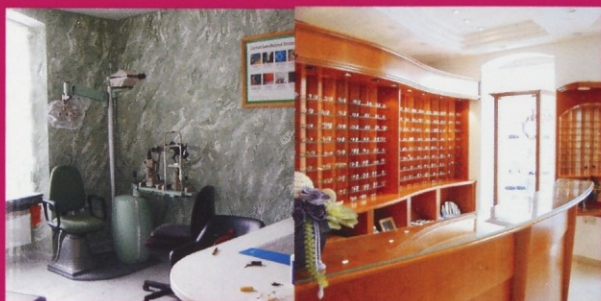

OPTIKA GLEŠČIČ

GLEŠČIČ BORIS, s.p.
Gregorčičeva 4, 3000 Celje

OČESNA AMBULANTA

Ul. Leona Dobrotinška 5,
3230 Šentjur, tel.: 03/ 746 24 50

Največja in najkvalitetnejša izbira
okvirjev z ENO do DESETLETNO
GARANCIJO!

šJKD
Območna izpostava Šentjur

A TO JE KULTURNI DOM?

2005/06

**PRIREDITVENI
ABONMA
ŠENTJUR**

»Igralci naj na oder ne nosijo robčkov, še manj je dovoljeno, da si na odru čistijo nos ali celo pljuvajo.

Grozljivo je, če je občinstvo med umetniškimi dogodki opozorjeno na takšne banalnosti. S seboj lahko nosimo zgolj okrasne robčke, ki so trenutno zelo moderni. V skrajnem primeru si z njimi pomagamo.«

Johann Wolfgang Goethe: PRAVILA ZA IGRALCE, 1 803

1. Miro Gavran: VSE O ŽENSKAH
2. Marie Jones: KAMNI V ŽEPIH
3. PERPETUM JAZZILE: Koncert
4. Harold Pinter: STREŽNI JAŠEK
5. TROBILNI ANSAMBEL SNG MARIBOR:
Od Bacha do Joplina
6. Ken Ludwig: TI NORI TENORJI
7. POVABILO NA OBISK

Vse informacije o nakupu abonmajev vam posredujemo po telefonu
(03) 491 40 70 ali na GSM 041 507 770 ter po elektronski pošti:
anita.kolesa@jskd.si

Nič nas ne sme presenetiti

Tale prispevek pišem doma, varno zaklenjena, okna so trdno zaprta in na okenskih policah so priprave za odganjanje golobov in vsega ostalega, kar frči po zraku. Saj veste, kure moramo biti te dni pod ključem. Saj ne, ni tako hudo, ven si še upam, perutnina je še vedno del moje prehrane, čeprav sem se v preteklih dneh že krepko naposlušala o vseh možnih vidikih domnevno grozeče aviarne influence, kot se strokovno pravi virusu ptičje gripe.

V minulem mesecu dni se mi je uspelo z zloglasnim virusom dosledno seznaniti, sicer po službeni dolžnosti, pa tudi kot čisto navadni državljanki se mi nikakor ne bi moglo zgoditi, da bi me te informacije zgrešile. Tako vem vse o mutacijah virusa, o tem, kako se prenaša, kakšni so znaki obolenja pri perutnini, seznanjena sem z ukrepi in navodili za ogrožena območja v Sloveniji, vem za vsakega crknjenega laboda v sosednji Hrvaški in sem pozorna na vsako zunaj sprehajajočo se kuro in kihajočega vrabca. In nikakor mi ne gre v glavo, kako nam je uspelo ustvariti takšno vsesplošno paniko – no, nekaj malega imamo pri tem zraven tudi mediji. Če nam doslej še ni bilo jasno, pa nam je sedaj jasno predočeno, da se je ta svet čisto zares globaliziral. Iz JV Azije smo lahko gledali neposredne prenose prizorov klanja in eksekucije na stotisoče primerkov perutnine, smrtnih žrtev sicer ni bilo veliko, so pa bile. In potem se je nesrečni virus pojavil bližje Evropi in s pomočjo nadebudnih, nič hudega slutečih ptic selivk prišel čisto do naše soseščine. Pa so se sprožili alarmi, visoke stopnje pripravljenosti, mediji so popenili in po tekočem traku gostili vse mogoče strokovnjake – od ornitologov, do lovcev, veterinarjev – seveda, da bi preplašenemu ljudstvu posredovali čim bolj verodostojne informacije. In naenkrat se je zdelo, kot da so se črni oblaki zgrnili nad nesrečno Slovenijo (ki ima, kakšna ironija, obliko kokoši). Ljudje so začeli panično opozarjati na vsako crknjeno ptico, sledil je odlok o obveznem zapiranju perutnine v notranjost, začeli so veljati posebni ukrepi in naše vrle inšpekcijske službe so se nemudoma podale na teren, da bi preverile, kako raja upošteva predpise. Po drugi strani pa je direktorica Veterinarske uprave RS na vsakršno vprašanje o nadaljnjih ukrepih lahko nemočno zjecljala le nekaj v smislu "bomo videli, kaj bodo rekli v Bruslju". Mi pa smo si lahko rekli, "madonca, zdaj se pa res vidi, da smo že v Evropski uniji", saj se brez njenih določil ne moremo več niti premakniti.

Dobro, vse lepo in prav, javnost je pač potrebno obveščati in jim podati celovite informacije, v primeru, da bi prišlo do najhujšega, nikoli ne moremo biti preveč pripravljeni. Ampak dejstvo je tudi, da obstaja zelo majhna možnost za prenos virusa na ljudi, česar se pravzaprav najbolj bojimo. Ustvarjanje panike in izrednih stanj pa zna biti dvorezen meč. Ljudje namreč po svoje sprejemajo vse, kar jim je povedano, s strahom pa vemo, da je tako, da ima pač velike oči. Tako so si ljudje na primer najbolj sveto zapomnili to, da nimamo dovolj velikih zalog zdravila tamiflu in da so ga zdravniki razprodali tako, da so kar po dolgem in širokem predpisovali recepte. Si predstavljate, da bi dejansko prišlo do izbruha ptičje gripe in prenosa na ljudi? Ob prvi smrtni žrtvi bi se zgodila svojevrstna revolucija. Ljudje bi šli na ulice, iskali bi krivce in bi tudi našli žrtveno jagnje – prvo, ki bi jim vsaj malo dišalo po krivdi. Saj ne rečem, verjetno bi bila celo zraven, če bi bili ogroženi moji najbližji. Kako bi nam prepričali, da ne bi, na primer, v zrak spustili kakšno stavbo ministrstva, lekarno ali VURS? Vojska, policija? Morda se vam to zdi pretirano, ampak množice imajo svojo psihologijo in so nepredvidljive. Še posebej, če se gre za življenje in smrt.

Malce strahu je vzgojnega in zdravega. Držati ljudi v neprestani pripravljenosti in občutju ogroženosti pa zna biti nevarno. Globalno nevarno. Pa ne samo v primeru ptičje gripe.

Polona Mastnak

Prvi november

Spet. Dan mrtvih, ki ga, vsaj pri nas doma, imenujemo praznik živih. Zakaj? Ker se vsi zberemo, takole, vsa velika družina na kupu, in se imamo lepo, čim lepše. Najprej se sprehajamo po pokopališčih, vsaj treh, pa klepetamo in poslušamo zgodbe, ki jih pripovedujejo starši, tete, strici, ... Po poti med enim in drugim mestom mrtvih se ustavljamo v gostilnicah, pravzaprav jih raziskujemo – trudimo se vsako leto poiskati druge, še manjše, še bolj skrite, in pijemo. Lani koktejle, letos vročo čokolado z rumom ali viskijem. Zelo veliko se smejimo, res. Najbrž tudi zato, ker »naše« smrti več niso sveže, se pravi, da smo se grobo rečeno privadili na odsotnost tistih, ki so nam umrli ...

Sicer pa prav vsako leto pišem tudi o tem, pa o »filozofskih razmislekih« na to temo, in novo je med drugim to, da sem bila spet vsaj nekajkrat več od lani bližje – bližje smrti. Tudi sama, tudi jaz, in ne le neke osebe iz moje bližine, ki se jim je v moji zgodovini iz takšnih in drugačnih vzrokov, na primer skoraj preveliki odmerki, prometne nesreče, padec iz šestega v četrto nadstropje ..., to že zgodilo. Pa se vsega tega sami zase pravzaprav ne zavemo tako kristalno jasno, kot pri t.i. sopotnikih. Toda v življenju je v resnici tako, da se v dejanskost manifestirajo naše lastne misli. In redko kdo je, ki še ni bil v situaciji, ko se mu je njegov obstoj zdel nesmiseln ali preveč boleč ali pa oboje hkrati. Včasih smo pač samo zelo neodgovorni – sedemo za volan brez vseh osnovnih refleksov, in nam je malo mar. Nič se ne zgodi. Lahko si zlomimo nekaj reber, pa se kdo vpraša? Če se ni morda sam odločil za to potezo? Podzavestno pač. Nekateri se ustavijo, si postavijo to vprašanje, ker jim slutnja o nenaključnosti ne da miru. Zakaj? Ker se nam nemalokrat to in takšno in v tem trenutku življenje zdi neznosno. Sami smo si neznosni. Radi bi bili nekdo drug. Pred nekaj dnevi mi je prijateljica poslala sms, in napisala ravno to. Ne more več. Rada bi bila nekdo drug. Najprej sem nemočno zrla v ekran mobija, ker – šele nekaj dni nazaj sem sama doživljala totalni bojkot proti sami sebi, pa mi je »pomagal« prijatelj – znašel se je v pravem trenutku na pravem mestu in mi tako rekoč obrisal solze, ki so po eni strani sicer izliv, so pa tudi zavesa, ki jo je treba odstreti, in to ne zmoremo vedno sami. Da bi spet spregledali. Da bi zamenjali perspektivo iz brezupne na tisto pravo. Napisal mi je tudi vivat, crescat, floreat (in mi kasneje povedal, da to pomeni živeti, rasti, cveteti), in res. Male smrti, sredi življenja. Človek se vedno česa nauči. Vsak nov nauk je še več resnice, še manj zmot, iluzij. In v resnici je svetloba, tam je vsak letni čas lep, tudi jesen, morda celo predvsem jesen, in, kot pravijo Melodrom: »September je za te stvari, da ti vzame vse, kar te boli ...«

Torej, kakršnokoli že je, to naše življenje, si ga pravzaprav ne želimo izgubiti. Vse prej kot to. In že sama ta želja, brez vseh premislekov in argumentov, je dovolj tehten razlog, da ga ohranjamo kvalitetnega, si prizadevamo za vse lepo in dobro, hkrati je tudi dovolj očiten dokaz, da vse lepo in dobro nazadnje pretehta. In če je prvi november dan mrtvih, ni zgolj praznik preminulih, kajti zanje več ni tuzemskih sreč in bolečin, pač pa je naš dan, in vseh ljubih v našem spominu, v minutah, urah, dnevih ali letih našega življenja, ki bodo živeli z nami, vse dokler bomo živeli mi. In naj bo tudi v opomin – da je vse skupaj navsezadnje le prehodno stanje in za relativno kratek čas. Komu torej služiti, če ne prav našim lastnim življenjem? Kot edinemu »pogoju« vsega nam zaznavnega ... Za konec še odlomek poezije preminulega papeža Karola Woytyle: » ... In v tej tišini sem jaz skriti list, ki ga ne odpihne veter, ni mi več mar za noben minulí dan, saj vem, da bodo vsi prešli.«

Eva Kovač

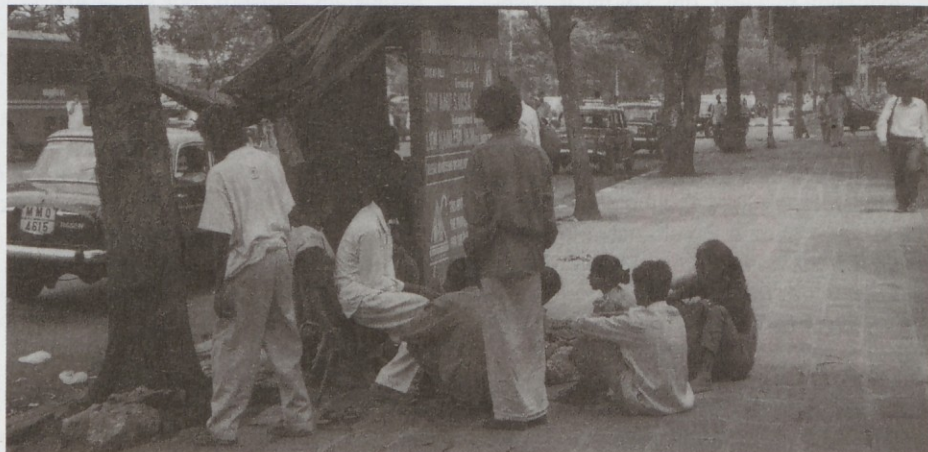
INDIJA

Dobrodošlica po indijsko

Migetajoče lučke 15-milijonskega Mumbaia (nekoč Bombaya) sem skozi lino pristajajočega letala opazovala povsem mirno. Glas o zvijačah taksistov, hotelirjev in lažnih letaliških delavcev je namreč zaneslo tudi pod Rifnik, zato sem si že doma omislila pravi "bojni" načrt. Po opravljenih policijsko-carinskih formalnostih naj bi se tako kar najhitreje umaknila v enega od letaliških lokalov, tam pa nato ob skodelici indijskega čaja sproščeno in v miru počakala na prvi jutranji avtobus do enega izmed cenejših hotelov v mestu. Razmišljanja o šopu "privarčevanih" rupij, po katerih naj bi se lokalnim barabinom sline tokrat torej cedile zaman, pa so se na vročini mumbaiskega letališča kaj hitro stopila. Še preden se je namreč vstopni žig v potnem listu dodobra osušil, že sem se znašla v množici prerivajočih se domačinov, ki so mi ponujali vse in še več po "najnižjih" možnih cenah. V resnici so bile te seveda močno napihnjene, zato sem se le prijazno zahvaljevala in medtem skrivaj pogledovala za mirnejšim kotičkom, kjer bi lahko zbrala svoje misli. Zaman! Kakšno sproščeno čakanje ob srebanju čaja neki: še na rob pločnika nisem mogla sestti, ne da bi mi pri tem sledila cela kopica sicer vedno nasmejanih "sogovornikov". Moja zmedenost jim seveda ni ostala skrita, zaradi česar se je gneča okrog mene le še povečevala. Čez čas sem k sreči vendarle ugledala (namerno?) skrit kiosk uradnega taksi ponudnika, kjer sem si nato za dokaj razumno ceno uspela izboriti

tropskemu soncu. A ponujala je tisto, kar sem takrat najbolj potrebovala: mir in tišino. Ko sem se zjutraj prvič podala na mumbaiske ulice, je bila neprijetna "dobrodošlica" prejšnjega večera v trenutku pozabljena. Kako tudi ne! Živahnost, barvitost in energičnost te največje indijske metropole sem zajemala s polno žlico, zato v meni preprosto ni bilo prostora za nepomembne stare "zamere". Res je: na ulicah sem vse prepogosto srečevala revne in bolne,

"Vrata Indije", pa vse do preprostih kolib lokalnih ribičev, prepojenih z nostalgijo po starih, na nek način pravičnejših časih. Ko sem jih opazovala, kako v senci hitro rastočih nebotičnikov na eni redkih zaplat še nepozidane obale potrpežljivo popravljajo svoje mreže, se me je dotaknila melanholija. Težko sem si namreč predstavljala, da je bilo sedmero otočkov, ki danes tvorijo Mumbai, nekoč samo njihovih! Nato pa so v 17. stoletju prišli Angleži in svet, kot so ga poznali, se

Utrinek z mumbaiskih ulic

potočke zaudarjajoče nesnage sem preskakovala praktično na vsakem drugem koraku, polovica prebivalcev še vedno živi brez elektrike in vode, zrak pa je tako zelo onesnažen, da naj bi njegovo vdihavanje ustrezalo dvajsetim pokajenim cigaretam na dan. Vsi ti in še cela kopica drugih velikih problemov je tako globoko ukoreninjenih v mumbaiski vsakdan, da jih preprosto nisem mogla spregledati. Morda sem se v začetku zaradi tega celo zalotila pri razmišljanju, da bom s slikanjem umazanije, beračev in katerega od gobavcev zajela vse tisto, kar ima mesto ponuditi. Navsezadnje je ogromno turistov v to prepričanih še celo takrat, ko jih letalo že pelje nazaj proti domu! Toda dovolj bi bilo že, če bi se za hip ustavili! Zadoščalo bi, če bi dogajanje okrog sebe pogledali z očmi tistega, ki mu širino obzorja ne omejujejo stereotipne zgodbe o Indiji kot deželi beračev in gobavcev. Šele takrat namreč opaziš, da se zna razcapana in vse prepogosto lačna mularija na ulici še vedno igrivo smejeti. Opaziš, da se od celodnevne garanje izmučene žene niso pripravljene odreči raznobarnim, umetelno ovitim sarijem in skromnemu, doma izdelanemu nakitu. In ko med sprehajanjem po širokih avenijah in ozkih uličicah pogled iz potočkov nesnage pod nogami vendarle dvigneš nekoliko više, v ospredje stopijo tudi mumbaiski arhitektonski biseri. Ponudba je pestra: od ekstravagantne Viktorijine železniške postaje, prestižnega hotela Taj Mahal in monumentalnega slavoloka

je začel podirati. Na njihovem dvorišču je zraslo največje pristanišče in trgovsko središče v Indiji, kjer zanje preprosto ni več prostora. Tekstilna in kemična industrija sta očitno pomembnejši, pletenje globalnih trgovskih in finančnih vezi donosnejše, snemanje filmov pa glamuroznejše. Zaradi ogromne filmske produkcije si je mesto celo prislužilo hudomušni vzdevek "Bollywood". Prevladujejo seveda cenene melodrame, ki temeljijo na treh nepogrešljivih sestavinah vsakega indijskega filma: ljubezni, pretepaštvu in glasbi. Kot nalašč za ljudi, ki se z dramo srečujejo skozi ves dan in si ob večerih zaželijo predvsem sprostitve in zabave. Komur ni do filmov, se lahko obeh naučije tudi na obali Chowpatty, priljubljenem zbirališču družabnih Mumbaičanov. Ko sem se mednje podala tudi sama in se sprehajala med pisano družčino jogijev, maserjev, hazarderjev, vedeževalcev, čarodejev, cirkusantov ter seveda nepogrešljivih prodajalcev lokalnih prigrizkov in osvežilnih sadnih lassijev, sem se v mislih za hip vrnila v nič manj karnevalsko atmosfero z letališča. A sedaj, osvobodjena stereotipa o tatinskih domačinih, me njihova odprtost, zgovornost in neposrednost ni več motila. Nasprotno! V njihovem značaju sem začela prepoznavati le še en, morda celo poglaviti razlog, zaradi katerega Indijo mnogi popotniki tako vzljubijo. V naslednjih tednih sem jo tudi jaz ...

(se nadaljuje)
Nataša Tovornik

Avtorica v senci monumentalnega slavoloka "Vrata Indije"

prevoz do izbranega hostla. Soba je bila majhna, skromno opremljena in še vedno razbeljena od celodnevne nastavljanja

DVA PORAZA ALPOSA KEMOPLASTA

Šentjurska »koža« je draga, a blaga

Šentjurski košarkarski prvoligaš je v preteklih dveh tekmah utrpel dva več ali manj pričakovana poraza, a kaj lahko bi bilo drugače ... Kljub vsemu ne gre za ničemer žalovati, saj bodo v naslednjih 11 dneh Šentjurčani odigrali štiri tekme; dve pokalni z nabrušenimi Celjani in dve prvenstveni na gostovanjih z neposrednimi konkurenti v 1. A SKL.

Poraženi v Domžalah

Pri prvem Goodyear tekmeu letos so Šentjurčani, kljub porazu za 20 točk, pustili sorazmerno dober vtis. Prva polovica tekme je minila v mrtvem teku nasprotnikov, nadaljevanje pa je pripadlo fizično in številčno močnejšim domačinom. Proti svoji bivši ekipi se ni znašel dotlej prvi šentjurski strellec Ručigaj, ki v 30 minutah na parketu ni dosegel niti točke. V zadnji četrtini je trener Novakovič kalil mlade igralce (Krušič, Lapornik, Polenek, Sajko). Strelci: Čebular 21, Novak 14, Hunt 11, Ribežl 7, Krušič 6, Maček 6, Palčnik 3, Sajko 2.

Dober začetek z Laškim

V hruševski dvorani se je končno nabralo spodobno število gledalcev (kakšnih 500), ki so proti koncu tekme presegli same sebe in z glasno podporo skušali pomagati Novakovičevim varovancem. Prvič so se publiki predstavile tudi mlade plesalke s Ponikve, ki so si nadele ime Elipsa. Nedvomno bodo popestrile dogajanje v Hruševcu. Začetek tekme je bil tudi najsvetlejšo obdobje Šentjurčanov, saj se je kar sedem igralcev vpisalo med strelce, najvišje vodstvo pa je znašalo osem točk. Po prvi četrtini je Alpos Kemoplast vodil s 25 : 19.

Zmagal uličar v akademski suknji

Slabša predstava Laščanov je dvignila pritisk gostujočemu trenerju Anteju Perici, ki je med drugim tudi trener slovenske mlade reprezentance, a tudi akademik z doktoratom iz fizike. Zagrebčan, ki dela v slovenski košarki že šest let, v njegovih trenerskih napotkih pa ni opaziti niti trohice truda po govoru jezika gostiteljske dežele,

Rezultata

26. 10.: Helios Domžale : Alpos Kemoplast
90 : 70

6. 11.: Alpos Kemoplast : Pivovarna Laško
78 : 84

je bil dejansko pravi zmagovalec tekme. Od tretje minute tekme je praktično ali visel pri zapisnikarski mizi ali izvajal pritisk na bližnjega sodnika, zraven pa s čevlji tako topotal kot bi hotel nadoknaditi nekaj lekcij iz flamenca. Sodniki, ki drugače zelo hitro podelijo tehnično napako ali dve in za eno tekmo dobijo pol alpoške delavske plače, so dobesedno požrli vse, kar jim je Perica pripravil na slikovitem menuju. S tem je pozitivno vplival na svoje igralce, pa tudi

kakšen sodniški pisk je bil drugačen kot bi bil sicer.

Na drugi strani bi šentjurski štab preprosto moral burno reagirati, a smo na koncu ostali le vljudni gostitelji, čeprav so bili tokrat pivovarji še posebej zreli za poraz!

Šentjurčani "prešvoh"

Gostje so se v zadnji četrtini odlepili na devet točk, vendar so se *rumenkoti* še zadnjič vrnili v igro, za uspeh pa jim je zmanjkalo nekaj športne sreče. Laščani

Uspešna sobotna akcija Sandija Čebularja

so dosegli nekaj lahkih košev iz odbojke, fizično šibkejše in nižje domačine so preprosto razmetali, poleg tega pa so z igrišča morali s petimi osebnimi napakami oditi še Čebular, Maček, Novak in Ručigaj.

Buren epilog

Frustracije nad slabšo lastno predstavo se po tekmi, kljub zmagi, niso ohladile in slediti je bilo živahnemu dogajanju pri zapisnikarski mizi na relaciji pivovarski štab – sodniki. Na koncu je bilo vloženih nekaj disciplinskih prijav, gostujoči trener pa je svoje obnašanje komentiral, da upa, da bo to vplivalo na pozitivne spremembe.

Šentjurska statistika proti Laškem:

Hunt 20 (1x 3t, 9/9), Čebular 17 (3x 3t), Novak 13 (1x 3t, 2/2, 9 skokov), Maček 10 (1x 3t, 1/2), Ručigaj 9 (5/8), Palčnik 4 (2/2), Sebič 2 (1 blok.), Ribežl 2, Krušič 1 (1/2).

Napoved naslednjih tekem:

- *sreda, 9. 11., ob 18.00:* Alpos Kemoplast : Celjski KK (Pokal Spar-**vstopnine ni!**)

- *sobota, 12. 11.:* Zagorje Banka Zasavje : Alpos Kemoplast

- *sreda, 16. 11.:* Celjski KK : Alpos Kemoplast (povratna pokalna tekma)

- *sobota, 19. 11.:* Kraški zidar Jadran Kras : Alpos Kemoplast

MLAJŠE SELEKCIJE

Mladinci dvakrat slavili

V 3. krogu 1. SKL so mladinci odigrali tekmo proti Domžalam. Kljub slabemu začetku so z agresivno igro dosegli pomembno zmago z neposrednimi tekmeu za uvrstitev v ligo za prvaka. Teden kasneje so oslavljeni gostovali v Murski Soboti, kjer sta na tekmi blestela Kanlič (23) in kapetan Krušič (21) ter Rok Pirih, ki je do prvega polčasa zbral kar 6 asistenc. Mladinci so se v novi sezoni okrepili s Celjanom Ladislavom Krivcem, Ptujčan Miha Sajko, sicer tudi igralec članske ekipe, pa bo z igrišč odsoten dlje časa, saj je resno poškodovan.

Zmaga in poraz kadetov

26. oktobra, v zaostali tekmi prvega kroga, so si naši fantje zmago zagotovili proti Radenski iz Murske Sobote šele dve sekundi pred koncem, ko je »heroj« Miha Zorko zadel oba prosta meta. V 4. krogu so kadeti gostovali pri KŠ Mario Primorac. Že od začetka so bili v zaostanku in kljub nenehnim vzponom (2 točki razlike v 29. minuti) in padcem (5 osebnih napak Klajnšek in Pirih) izgubili.

Pionirji od -32 do +82

Pionirji A so v zadnjih 14 dneh odigrali dve tekmi, in sicer z dvema koroškima ekipama. Prvo so malce presenetljivo visoko, za 32 točk, izgubili proti Dravogradu. Toda na drugi tekmi, zadnjo oktobrsko nedeljo, so zmagali z ogromno razliko, saj so bili koroški nasprotniki iz Raven mnogo prelahek plen. Rezultat je bil kar 110:82 za Šentjurčane, najboljši pa sta se odrezala Tadej Ocvirk s 23 in Peter Vodopivec s 17 točkami.

Pionirji B so v 6. krogu gostovali v Zrečah. Nezbranost je povzročila predčasen odhod z igrišča Oseta, Čuša in Mavrina, prva violina srečanja, Andraž Arzenšek, pa je v zadnjih minutah prevzel vaje v svoje roke in ekipo vendarle popeljal do zmage.

Kot zanimivost dodajmo, da pod vodstvom trenerja Novakoviča za šmarske pionirje igrata tudi dva šentjurska fanta, in sicer David Črešnar in Alen Bedek.

BM

LIGA MALEGA NOGOMETA

ŠENTJUR
2005

Sokoli - naslov pokalnih prvakov so si priigrali po streljanju šestmetrovk

Loka mladi (2. mesto) - izjemen uspeh drugoligaške ekipe v pokalu

Frangros - 3. mesto v pokalnem tekmovanju

Tokrat zaključek, kot se spodobi

Potem ko smo bili vrsto let priča le skromnemu zaključku ligaškega in pokalnega tekmovanja, letos temu ni bilo tako. Organizator je potegnil nekaj dobrih potez. Eksibicijska tekma med svetniki in zmagovalci veteranske lige, prisotnost župana Tisla in podžupana Koržeta na podelitvi, ozvočenje, po Šentjurju so viseli celo plakati o prireditvi. Če vsemu temu dodamo še lepo vreme in zanimiva pokalna obračuna, verjamem, da so tudi ostali prisotni občutili spremembo. To dejstvo potrjuje tudi veliko število gledalcev na zaključni prireditvi.

Organizator (alfa in omega lige je že dolgo Franc Plošnik) je v zaključnem govoru napovedal, da bo liga po desetih letih obstoja pod njegovim okriljem postala bolj medijsko podprta na internetu. Spremembe velja pričakovati še pri nagrajevanju vodilnih drugoligašev, ki jim nastopanje v elitni ligi ne diši.

Sokoli pokalni prvaki

Finale pokala je bilo kot naročeno za ljubitelje malega nogometa. Četrtovrščeni Sokoli iz elitne lige in šestouvrščeni drugoligaš Loka mladi sta prikazala vsečno tekmo z dvema zadetkoma po rednem delu. Presenetljivo so povedli Ločani, ki brez primere veljajo za največje presenečenje pokalnega tekmovanja. Domačini so v drugem polčasu izenačili, rezultat pa se do konca ni več spremenil. Pokalnega zmagovalca Šentjurja je tako odločilo izvajanje kazenskih strelav s šestih metrov. Uspešnejši so bili domačini, ki so s tem preprečili, da kraj, kjer se nedvomno igra najboljši nogomet v občini, odnese še pokalno krono.

Tretje mesto Frangrosu

Tekma za tretje mesto ni bila nič manj zanimiva od finalne. Po prvem delu tekme je Šedina že imela tri zadetke prednosti, a se je izkazalo, da niti takšna prednost ni zadostovala za končno zmago. Frangros je slavil s 6:4 in tako osvojil pokal za tretje mesto. Neljubo četrto mesto je tako osvojila Šedina, pri kateri pa razočaranja, vsaj glede na kasnejše veseljačenje na igrišču, ni bilo moč čutiti.

Končne statistike lige

Končni vrstni red 1. lige		Končni vrstni red 2. lige	
1.	Loka Vulk. Mulej	1.	Koval Loka Calvo
2.	ŠD Šedina	2.	Bakus Ponikva
3.	Šenvid Sanima	3.	Švedi Montpreis
4.	Sokoli	4.	ŠD Dobrina
5.	Frangros	5.	Miki Miške
6.	Elektro Selič	6.	Loka Mladi
7.	Simpl Žegar	7.	Samorastniki
8.	Mladi Forum	8.	Rifnik
9.	Gremlini	9.	Košnica
10.	Dramlje	10.	Stan Les
11.	Macrocom		

Končni vrstni red - veteranska liga	
1.	ŠD Dole
2.	Jakob
3.	Alpos
4.	Dramlje
5.	Ponikva
6.	Bulldog
7.	Oldtimer Selič

Najstrelci 1. lige	
1.	Marot Aleš (Sokoli) 31 golov
2.	GoLOB Miha (ŠD Šedina) 24 golov
3.	Gros Drago (ŠD Šedina) 22 golov
3.	Vojsk Matjaž (Loka Vulk. Mulej) 22 golov

Najstrelci 2. lige	
1.	Toplak Matjaž (ŠD Dobrina) 43 golov
2.	Žafran Robi (Koval Loka Calvo) 41 golov
3.	Pahole Jani (Bakus Ponikva) 31 golov
3.	Đakovič Daniel (Miki Miške) 31 golov

Najstrelci veter. lige	
1.	Brečko Vladislav (Alpos) 26 golov
2.	Gračner Mili (Jakob) 21 golov
3.	Arzenšek Miran (Bulldog) 16 golov

Fair play - 1. liga	
1.	Šentvid Sanima - 8 rum. kartonov
2.	Loka Vulk. Mulej - 8 rum. kartonov
3.	Sokoli - 9 rum. kartonov

Fair play - 2. liga	
1.	Rifnik - 2 rum. kartona
2.	Loka Mladi - 5 rumenih kartonov
3.	Bakus Ponikva - 7 rum. kartonov

Fair play - veteran. liga	
1.	Bulldog - brez kartonov
2.	Jakob - 2 rumena kartona
3.	Alpos - 4 rumeni karton

Najboljši napad - 1. liga	
1.	Loka Vulk. Mulej 107 zadelkov
2.	Sokoli 94 zadelkov
3.	ŠD Šedina 90 zadelkov

Najboljši napad - 2. liga	
1.	Koval Loka Calvo 108 zadelkov
2.	ŠD Dobrina 95 zadelkov
3.	Bakus Ponikva 89 zadelkov

Najboljši napad - veteranska liga	
1.	ŠD Dole - 59 danih zadelkov
2.	Alpos - 47 danih zadelkov
3.	Jakob - 46 danih zadelkov

Najboljša obramba - 1. liga	
1.	Loka Vulk. Mulej - 16 prej. zadelkov
2.	Šentvid Sanima - 42 prej. zadelkov
3.	Frangros - 47 prej. zadelkov

Najboljša obramba - 2. liga	
1.	Švedi Montpreis 35 prej. zadelkov
2.	Bakus Ponikva 42 prej. zadelkov
3.	Koval Loka Calvo 44 prej. zadelkov

Najboljša obramba - veteranska liga	
1.	ŠD Dole - 24 prej. zadelkov
2.	Jakob - 28 prej. zadelkov
3.	Alpos - 25 prej. zadelkov

ŠD Dole - zmagovalci veteranske lige, udeleženci ekshibicijske tekme s svetniki

Ekipa šentjurskih svetnikov - brez menjave poraženi s 3:1

Aleš Marot - najboljši strelca elitne lige

NOV USPEH NOGOMETAŠEV LOKE

Padel prvoligaš Tomaž

Ekipa Živexa, ki sicer nastopa v 2. državni malonogometni ligi, se je brez težav prebila do četrtfinala tekmovanja za pokal slovenske futsal lige. V zadnjem krogu pokala je padel prvoligaš Tomaž.

Na srečanju je bilo doseženih kar 17 zadelkov. Domačini iz Loke, ki svoje tekme igrajo v Celju, so tako kot v prejšnjem krogu pokala zmagali za tri gole, na koncu pa je bil rezultat 10:7. Ločani so povedli in prednost ves čas ohranjali, čeprav so jo gostje vztrajno lovili. Pri izidu 8:5 so gostje poskušali še z vratarjem v polju, a se jim tvegana igra ni obrestovala. Gole za Živex so dosegli: Simon Korun (4), Gašper Hrovatič (2), Matjaž Vojsk, Damjan Vajdič, Gregor Iskrač in Aleš Marot.

Prvovrščena ekipa 2. SFL v naslednjem krogu pokala pričakuje Oplast iz Kobarida, ki ga bodo spremljali številni navijači. Naj bo to razlog več, da si tekmo ogledate v živo. O natančnem terminu vas bomo še obvestili. Omenimo tudi, da gre Ločanom odlično tudi v ligaškem tekmovanju, saj so imeli po treh krogih 100-odstoten izkupiček. bp

LIGA KoKLa in MKL

Rekreativci na dveh tirih

Košarkarski rekreativci so že odigrali nekaj prvih ligaških tekem, vendar bo letošnja sezona nekoliko drugačna kot prejšnje. Šentjurske ekipe bodo tekmovali v dveh različnih ligah, saj je poleg MSZ Šmarje novo tekmovanje, Ligo KoKLa oz. Kozjansko košarkarsko ligo, razpisalo Športno društvo Mrežica.

Slednje tekmovanje vodi Bogdan Rahten, ki si je zadal cilj, da odpravi čimveč anomalij pri izvedbi tekmovanja o katerih smo na teh straneh že poročali. Poskusi združevanja obeh organizatorjev niso uspeli, tako da je letos priložnost, da se

Ponikva ima letos močno ekipo

obe ligi izvedeta čimbolje. V Ligi KoKLa sodeluje pet ekip, od šentjurskih pa so tam ŠD Šedina, ŠKK Šentjur in Tajfun Planina.

V MKL so se vključili igralci Ponikve in Šentjurja 2000, drugače pa tam sodeluje 10 ekip. Razlogi, zakaj ni v mini šentjurski ligi ni omenjenih ekip, so sicer stvar posameznik ekip, vsekakor pa ne moremo odgovoriti o odločanju na podlagi dejstev.

Živahno na Ponikvi

Ko je na Ponikvi košarkarska tekma, to pomeni tudi pravo fešto. Polne tribune ogrevajo domače plesalke z imenom Elipa in napovedovalec Gašper Andrinek. Kot navijači so aktivni člani motokluba XXX iz Celja, pa tudi za suha grla imajo posebnega sponzorja ... Ekipe, ki jo vodi Andrej Zdolšek, se je odločila čimbolj suvereno odigrati ligo, saj v njihovih črnih dresih igra tudi kar nekaj odličnih košarkarjev iz bližnje ali daljne okolice – Miha Golob, Boštjan Korošec, Rok Pirih, Boštjan Zgonec, ...

Rezultati

Liga KoKLa

MK Dobrna : ŠD Šedina 40 : 47. Strelci za Šedino: Okorn 22 (1x 3t), Podčedenšek 6, Ofentavšek 6, Poš 5 (1x 3t), Kolenc 5, Grobelnik 2, Kovačič 1

ŠKK Šentjur : Kava bar Barbara Laško 70 : 73. Strelci ŠKK: Jančič 15 (3/4), Vukmanič 10 (1x 3t, 5/6), Martinovič 9 (3/3), Plošnik 9 (3/6), Rijavec 7 (1/4), Perčič 6, Jug 4, Fendre 4, Jazbinšek 2, Lapornik 2, Raztočnik 2 (0/2)

Tajfun Planina : MK Dobrna 79 : 74. Strelci za Tajfun: Tovornik 30 (4/6), Jazbinšek 16 (1x 3t, 5/8), Rebernik 13, Jančič T. 9 (3/7), Romih J. 6, Kozole 4, Romih D. 1 (1/2).

Kava bar Barbara Laško : MK Dobrna 75 : 61

Medobčinska košarkarska liga

Ponikva : Rogaška 82 : 66.

Rogatec : Ponikva 63 : 89. Strelci za Ponikvo: Golob 27, Zgonec 24, Korošec 16,...

KONEC PRVEGA DELA ŠTAJERSKE LIGE

Šentjur jesenski prvak

V soboto se je končal jesenski del prvenstva v Štajerski ligi, prav po zadnjem krogu pa so vrh prvič zasedli nogometaši Šentjurja. To jim je uspelo po zmagah nad Oplotnico doma in Pesnico v gosteh ter porazu Šoštanja. Skupaj z njimi so z 28 točkami skupaj na vrhu lestvice, vendar so si Šentjurčani zaradi boljše gol razlike pripeli naslov jesenskih prvakov.

V domači tekmi z Oplotnico se je na začetku igra Šentjurčanov zdela precej raztrgana, vseeno pa so povedli z zadetkom Džaferoviča. Gostje so izenačili, po odmoru pa je Šentjur zaigral mnogo bolje. Kmalu je še enkrat zadel Džaferović, zmago pa je s svojim sedmim golom v letošnji sezoni potrdil Aleš Marot.

Minulo soboto je Šentjur gostoval v Pesnici. Kazalo je že na razplet brez zadetkov, na to pa je pomočnik trenerja Grega Blatnik v 75. minuti v igro poslal Miho Goloba. Vsestranski šentjurski športnik je bil tokrat nogometni junak, saj je le dve minuti po prihodu na igrišče zatresel mrežo Pesnice. Minimalno vodstvo je Šentjurčanom uspelo ohraniti do konca, ko pa so izvedeli, da je Šoštanj izgubil v Zrečah, se je slavje lahko začelo.

Kljub uradnemu koncu jesenskega dela prvenstva pa se tekme v Štajerski ligi nadaljujejo. Skušali bodo izkoristiti ugodne vremenske razmere in tako bodo tekme 1. kroga spomladanskega dela prvenstva odigrali že prihajajoči vikend. Šentjur bo v nedeljo gostoval v Gerečji vasi.

L. H.

ŽENSKA KOŠARKA

Mladinke boljše od Hrvatice

Pionirke so še naprej superierne v super ligi, kadetinje začenjajo z nastopanjem v prvi ligi, mladinke pa so zmagale v prijateljski tekmi z ekipo Novega Zagreba.

Pionirke »pometajo«

Pionirke so 23. oktobra v super ligi začele odločilne boje za uvrstitev na zaključni turnir. Prvi nasprotnik je bila zelo nepredvidljiva ekipa Pivke, vendar so dekleta z dobro obrambo obvladala tekmo.

Teden kasneje so na domačem parketu prav tako pometle s konkurenco. Tokrat so športno priznale premoč domačinkam košarkarice iz Gorenjske. Največ točk je tokrat prispevala Julija Lojen (28).

Kadetinje v močni skupini

V soboto, 5. novembra, se je pričela kadetska liga za košarkarice. Naša ekipa nastopa v 1. SKL-vzhod, kjer jim družbo delajo še dekleta iz Studia Jin Jang Trbovlje, ŽKK Merkur Celje, ŽKD Radio Center Maribor, Slovan in Konjice Special Ribič. Po mnenju trenerke Tatjane Kampuš je omenjena skupina izjemno močna. Cilj sezone, uvrstitev v 1. ligo, pa je že dosežen, saj so dekleta odlično zastopala šentjursko-šmarske barve na kvalifikacijah v Novi Gorici, o čemer smo že poročali.

Šentjur boljši od Zagreba

Mladinke so začele s prvenstvom minulo nedeljo, ko so gostile ekipo Ježice. Poleg ljubljanskih vrstnic se bodo v I. SKL pomerile še z ŽKK Merkur Celje, ŽKK Črnomelj, ŽKD Maribor in KK Slovan.

Dekleta so v pripravljalnem obdobju odigrala več prijateljskih tekem. Nazadnje so se pomerile z Celjem in Domžalami ter pred štirinajstimi dnevi odigrale mednarodno prijateljsko tekmo proti ekipi ŽKK Novi Zagreb, za katere so sicer nastopile predvsem kadetinje. Šentjurčanke so po podaljšku zmagale za 10 točk.

KAM, KJE, KDAJ?

Vodnik po dogodkih na Šentjurskem

-Torek, 15. november ob 17.00, Knjižnica Šentjur: URA PRAVLJIC

-Sreda, 16. november ob 17.00, Knjižnica Šentjur – enota Ponikva: URA PRAVLJIC

-Četrtek, 17. november ob 20.00, Hotel Žonta Šentjur TRI PIKE – predstavitev romana Eve Kovač

-Sobota, 19. november, Športni park Šentjur – P2

KINOP2 – filmsko izobraževanje. Tema je Vietnam malo drugače.

-Ponedeljek, 21. november DAN SLOVENSКИH SPLOŠNIH KNJIŽNIC

- ob 11.00: otvoritev razstave Knjižnica, kultura, turizem

-Torek, 22. november ob 18.00, Knjižnica Šentjur

ZGODOVINA MOJE HEROINSKE ODVISNOSTI: Pot skozi Don Pierinovo skupnost Srečanje; razgovor z Zlatkom Blažičem, avtorjem biografije, bo vodil pater dr. Karel Geržan.

IPAVČEVI KULTURNI DNEVI 2005

-Četrtek, 17. november ob 18.00, Ipavčeva hiša Šentjur

NOVA STARA PODOBA ZGORNJEGA TRGA – predstavitev strokovnih zasnov celostne ureditve naselbinskega kulturnega spomenika Zgornji trg Šentjur

-Petek, 18. november ob 19.30, Župnijska cerkev Sv. Jurija Šentjur

KONCERT MePZ DANICA iz Šentprimoža na Koroškem

MARTINOVI DNEVI 2005 NA PONIKVI

-Petek, 11. november ob 19.00, Kulturna dvorana Ponikva

-OTVORITEV MARTINOVIH DNEVOV z nastopom mladinskega pevskega zbora

OŠ Blaža Kocena Ponikva **-ODPRTJE RAZSTAVE »NARAVNA IN EKOLOŠKA PRIDELAVA HRANE«**

Sodelujejo: Podjetje Mediacor d.o.o. Šmarje pri Jelšah ter ekološki kmetiji Debelak in Zdolšek

-PREDSTAVITEV RISANIH IN GOSPODINJSKIH DELU učencev OŠ Blaža Kocena Ponikva

-DEGUSTACIJA MOŠTA VINOGRADNIKOV iz Ponikve in okolice

-Sobota, 12. november ob 10.00, Pisarna TOD Ponikva **ODPRTJE LIKOVNE RAZSTAVE** mladih ponkovskih amaterskih slikark Bernarde Horvat in Lucije Galuf

KRATEK KULTURNI PROGRAM z glasbeniki iz Ponikve

ob 19.00, Cerkev Sv. Martina **KONCERT** v izvedbi mladinskega ženskega kvarteta »Vita« iz Maribora in moškega kvarteta »Liguster« iz Slivnice pri Mariboru

-Nedelja, 13. november ob 10.00, Cerkev Sv. Martina **SVETA MAŠA**

ob 11.00, Ploščad pred cerkvijo **NASTOP PIHALNE GODBE IZ ŠENTJURJA**

Ob 16.00, Kulturna dvorana Ponikva **ZAKLJUČEK MARTINOVIH DNEVOV**

Razstavi v Kulturni dvorani in Turistični pisarni si je mogoče ogledati ves čas trajanja prireditve

RAZNO

-Sobota, 12. november ob 19.00 **ZAKLJUČEK GOBARSKE SEZONE** z martinovanjem na Rajskem otoku na Blagovni Org. Gobarsko društvo »Jurček« Planina

-Sobota, 12. november Martinov izlet v Prlekijo Org. ŠKMŠ

-Petek, 18. november ob 21.00, Športni park Šentjur – P2 Časovni stroj - zabava v stilu 60-ih

-Sobota, 19. november, Cesta Leona Dobrotinška 9 Sprostitutvena delavnica – zvočna kopel z gongom, vodena meditacija, tehnika prana vidyain

POHODI IN IZLETI

-sobota, 12. november ob 8.00 odhod z avtobusne postaje Šentjur

IZLET Celje – Grmada – Celjska koča – Resevna; Org.: PD Šentjur.

-Torek, 15. november ob 6.30 zbor na Tržnici Šentjur

IZLET v Prekmurje z martinovanjem po njihovih običajih; Org.: Društvo upokoencev Šentjur

Nova spletno-tiskana naveza za najboljše informacije in zabavo.

www.Sentjur.info

Življenje je krog med rojstvom in smrtjo

Ste pripravljeni dodajati življenje dnevom neozdravljivo bolnega in stati ob strani njegovim bližnjim?

Če želite osvetliti vaš odnos do lastne minljivosti, poglobiti znanja o delu z neozdravljivo bolnimi, ali poslati prostovoljec v hospisu, se nam pridružite na 11-tedenskem usposabljanju, ki bo potekalo ob sredah, med 17. in 20. uro, na Malgajevi 4 v Celju od 23. 11. dalje. Informacije in prijave: 03/548-60-11, 051/418-446.

Na mamicah svet stoji

”Mladost je lepa, ker lahko občuduje ne da bi razumela.”

- France Anatole

V celjski porodnišnici so od 10. oktobra rodile naslednje mamice:

22. oktobra: **Monika Kačičnik** iz Dramelj – deklico, 23

, oktobra: **Olga Jazbec** s Planine – deklico, **Tina Prodnik**

Radumilo iz Šentjurja – dečka, 24. oktobra: **Damjana Mlakar** iz Loke – dečka,

25. oktobra: **Klavdija Koprivc** s Planine - dečka, **Katja**

Polajžer iz Dramelj – dečka, 26. oktobra: **Martina Dovnik** z

Dobja – deklico.

Čestitamo!

Literarni natečaj

Pokrovitelj natečaja so Trgovine Jager

Razpisujemo natečaj za najboljši literarni izdelek (zgodba, anekdota, pesem, satira ...) čim bolj domače šentjurske teme. Vsebina naj bo obarvana aktualno, politično, "satirično", itd., obsega lahko največ do 4000 znakov.

Prispevke pošljite do vključno 20. novembra 2005 na uredništvo ŠN, D. Kvedra 11, označeni naj bodo s šiframi, priloženimi v zaprti kuverti.

Pokrovitelj Trgovine Jager bo nagradil tri najboljše prispevke z darilnimi boni za 20 in dvakrat po 15 tisoč tolarji.

Šentjurske

NOVICE

Naročilnica

Naročilnico pošljite na naslov: Šentjurske novice, pp 43, Šentjur

Naročam se na štirinajstdnevnik Šentjurske novice.

Polletno naročnino bom plačal-a v predvidenem roku. Cena enega izvoda je 300 SIT

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Pošta: _____

Podpis: _____

Prvih pet novembrskih naročnikov nagrajuje gostišče Montparis s picami

NAGRADNA KRIŽANKA

								NOVICE	IME PISATELJA VERNA	NOVICE	NEKDANJI NOBELOVEC (JOHN BOYD)	PEVKA IZ BOSNE IN HERCEGOV.	ARABSKI ŽREBEC	VELIKA REKA AFRIKE	PRITOK DONAVE (TEČE SKOZI MUNCHEN)	KROŽEK ALI TEČAJ	1000 KG
JUG								1	MOŠKI, KI SE SAMOZADOLUJUJE DAN V TEDNU			3					
ZAPOSTAVITI SE											2			21	ISKALKA BISEROV		
ANGLEŠKI VIŠJI PLEMIČ								7			J. AMERIŠKA TOVOR. ŽIVAL						
GL. ŠTEVNIK										AMERICIJ VEČ KOT TROJE		VEČNO MESTO NEPOMEMB. ČLOVEK			15		
POKRAJINA V SR. KITAJSKI								17						NATRIJ NOVICE			
NAPAD, ATAKA																	
SESTAVIL: FRANC PEŠEC	BELI ŠPORT	NAJVIŠJI VZOR	SOUTH	ČRNI...	V ČUDEŽNI DEŽELI	VOJNA (SRBSKO)	DUŠIK NEVTRON	DEKLE, DEKLIC		4		5		PREBIVALKA OTOČNE DRŽAVE			
TAM SE TISKAJO ŠN	20							RUDOLFOVO ŠTEVILO						19			
EDVARD (KRAJŠE)			KRILLO RIM. LEGIJE PRITOK RUDOLF. JEZERA				TRTA IN VINO NEZNANKA V MAT.	16					POLMER ŠVED. ZIM. ŠPORTNI CENTER				
MLAJŠA KAMENA DOBA				18				AJDA (NAREČNO) SAMO, ZGOLJ	8			SODNIK GRŠK PODZEMLJA ANTON INGOLIČ					
MESTO NA SRBSKI POMURSKI MEJI		11		OGLJIK RIMSKA 5		KOLERA (RODILNIK) NORD	10		9		ZNAK PRED EPILEPSIJO JOULE		12				
MESTO, KJER SE TISKAJO ŠN					13							14		NOVICE			

Šentjurske
NOVICE
NAGRADNA KRIŽANKA
NOVEMBER (1)

Rešitev križanke iz prejšnje številke je "Dobimo se v Kava baru Pošta". Izžrebali smo tri reševalce: **Polona Arh** iz Drobinskega prejme štiri koktejle po izbiri, **Ivo Kukovič** iz Šentjurja štiri posebne kave po izbiri in **Stanka Frank** iz Dramelj štiri posebne čaje po izbiri. Geslo tokratne križanke pošljite na naslov: **Šentjurske novice, p. p. 43, Šentjur do 18. novembra.**

SMEJALNICA

KOLEGIALNOST

"Janez, noseča sem! Če ne najdeva rešitve, se vržem v prepad!"
"Poslušaj, Micka, ti si pa res fantastična! Poleg tega, da si dobra v postelji, si tudi kolegialna!"

KATERE IMA RAJE

Vpraša žena svojega moža
"Dragi, katere imaš raje: pametne ali lepe?"
"Ne ene ne druge draga, samo tebe."

NE GRE V ANGLIJO

Pravi Mujo Hasotu: "Nameraval sem odpotovati v Anglijo, a sem si premislil."
"Ja, zakaj pa to?" začudeno vpraša Haso.
"Tam ljudje vozijo po levi strani ceste. Poskusil sem vaditi od Tuzle do Zenice, pa so me idioti skoraj ubili!"

NAPIS V SNEGU

Politik Štefan se zjutraj zbudi, stopi na balkon in v snegu zagleda s scanjem napisano "Štefan je prasec." To ga seveda močno razjezi. Pokliče šefa varnostne službe in mu naroči, naj takoj poišče storilca. Policaji podpis fotografirajo in vzamejo vzorce urina. Čez teden dni

komandir policije poroča rezultate rekoč: "Imamo popolne rezultate. V zvezi z njimi vam moram sporočiti eno dobro in eno slabo novico.

Štefan: "Povej najprej dobro novico!"
Policaj: "Urin je 100% od Jožeta. 'Saj sem vedel!," odvrne Štefan.
"In kakšna je slaba novica?"
"Pisava je od vaše žene."

MNENJE

Bog je ustvaril žensko in za mnenje k svojemu delu zaposil kiparja, slikarja in arhitekta:

"Lepa je," je rekel kipar, "ampak malo bolj bi bila lahko zaobljena v bokih in prsih!"
"Lepa je," je potrdil slikar, "toda malo več rdečine bi lahko imela na obrazu!"
"Kaj pa je to?" se je začudil arhitekt. "Saj to ni po predpisih! Prostor za igro je tik ob sanitarnem vozlu!"

POŽAR

Po požaru v norišnici vpraša upravnik strežnike:
"Ali je vseh deset pacientov, ki so ušli, spet nazaj?"
"Kako, deset?" se začudi eden od strežnikov.

"Mi smo jih spravili nazaj dvajset!"

STUDENTSKE DILEME

Trije študenti so se prijavi na izpit, vendar niso imeli časa za učenje. Ko je prišel dan izpita, so se zmenili, da ga bodo prešpricali. Zmenili so se, da bodo rekli, da so zamudili, ker jim je počila guma na avtomobilu.

In res ... Naslednji dan po izpitu so šli k profesorju in mu razložili, da so zamudili zaradi gumidefakta. Profesor se je odločil, da jim da dodatni rok. Ko so prišli, jih je razsedel vsakega v svojo predavalnico. Razložil jim je kriterij... "Imate dve vprašanji: prvo je vredno 20%, drugo pa 80%. Študenti se razveselijo in se že vidijo na pivu. Toda ...

Prvo vprašanje je bilo zelo lahko, drugo pa se je glasilo: "Katera guma je počila?"

BIORITEM

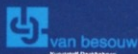
Se pogovarjata dva kolega in reče en drugemu:

"Ti, a te zdaj bioritem kaj heca, ko smo za eno uro prestavili uro?"

"Ti, a veš, da me res. Prej mi je ob šestih stal v postelji, zdaj mi pa na avtobusu."

HANI d.o.o.

Trgovska družba
Handelsgesellschaft
Trade Company
Ditta Commerciale

Ljubljanska cesta 31, 3230 Šentjur
Tel.: +386 (0)3 746 6000, 746 6011
Telefax: +386 (0)3 746 6020
Gsm: 041 624 778, 041 683 533

- polimerbitumenski hidroizolacijski trakovi za vse vrste hidroizolacij
- PVC folija za hidroizolacijo ravnih streh
- sekundarne kritine, parodifuzna folija in drenažno zaščitna folija Drenatek
- PP filci za zemeljska dela in ločilne sloje
- jeklena in polipropilenska vlakna za armiranje betonskih plošč in estrihov
- dodatki za pripravo betona in industrijskih podov (kvarz, korund itd)
- sidra in podložke za pritrjevanje strešnih sestavov

**POMOČ
IN SVETOVANJE
PRI PROJEKTIRANJU
IN IZVEDBI**

I-net: <http://www.hani.si>
E-mail: hani@hani.si

GRADBENIŠTVO, TRGOVINA, STORITVE

Elbatrade d.o.o.

ANTON KOŽELJ, tel.: 03/ 749 21 51
Ljubljanska cesta 26, fax: 03/ 749 21 50
3230 Šentjur gsm: 041/ 771 151

**Brezplačni ogledi
- ponudbe**

Montaže z garancijo!

**Vse za ogrevanje
na biomaso, plin,
olje**

**svetovanje -
ponudba -
izvedba**

ELBATRADE - ko zima ni več vaš problem

RADIO JE UHO, S KATERIM SLIŠIMO SVET!

RADIO ŠTAJERSKI VAL

VEČ KOT 50 LET PRIJATELJSKE BLIŽINE

TOPSTAR

intelektualne in poslovne storitve, Jure Godler s.p.

**PREVAJANJE BESEDIL V
NEMŠČINO in ANGLEŠČINO
in OBRATNO**

HITRO IN KVALITETNO

info@topstar.si www.topstar.si 040 47 11 33

TRGOVINA pri Wiharju SELIČ LEON

Trgovina Selič s.p., Ul. Kozjanskega odreda 55,
3230 Šentjur, tel.: 03/749 14 80

Celje - skladišče

D-Per
18/2005

COBISS o

**VSE ZA
MARTINOVO
POJEDINO!**

Splača se!

**ZA NAKUPE,
KI SE SPLAČAJO!**

VULKANIZACIJA IN ROČNA AVTOPRALNICA

MULEJ

Ul. Tončke Čečeve 17, 3230 Šentjur, tel.: 03 749 17 10, 749 17 12, gsm: 041 630 652

**SUPER
AKCIJA
ZIMSKIH
GUM IN
PLATIŠČ!**

Delovni čas
delovnik 8.00 - 18.00
sobota 8.00 - 13.00

Najugodnejši med najugodnejšimi!